

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (пети разширен състав)

9 септември 2009 година *

По дела Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (Испания),

Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco (Испания),

за които се явяват първоначално адв. R. Falcón Tella, впоследствие адв. M. Morales Isasi и адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández, *avocats*,

жалбоподатели по дело Т-227/01,

ПОДПОМАГАНИ ОТ

Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava (Испания), за която се явяват адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández и адв. M. Morales Isasi, *avocats*,

* Език на производството: испански.

И ОТ

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), установена в Билбао (Испания), за която се явяват първоначално адв. M. Araujo Boyd и адв. R. Sanz, впоследствие адв. Araujo Boyd, адв. L. Ortiz Blanco и адв. V. Soreña Blanco, avocats,

встъпили страни,

Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (Испания),

Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco,

за които се явяват първоначално адв. R. Falcón Tella, впоследствие адв. M. Morales Isasi и адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández, avocats,

жалбоподатели по дело T-228/01,

подпомагани от

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya (Испания), за която се явяват адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández и адв. M. Morales Isasi, avocats,

и от

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), установена в Билбао, за която се явяват първоначално адв. M. Araujo Boyd и адв. R. Sanz, впоследствие адв. Araujo Boyd, адв. L. Ortiz Blanco и адв. V. Sopena Blanco, avocats,

встъпили страни,

Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (Испания),

Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco,

за които се явяват първоначално адв. R. Falcón Tella, впоследствие адв. M. Morales Isasi и адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández, avocats,

жалбоподатели по дело T-229/01,

подпомагани от

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa (Испания), за която се явяват адв. I. Sáenz-Cortabarría Fernández и адв. M. Morales Isasi, avocats,

И ОТ

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), установена в Билбао, за която се явяват първоначално адв. M. Araujo Boyd и адв. R. Sanz, впоследствие адв. Araujo Boyd, адв. L. Ortiz Blanco и адв. V. Soreña Blanco, avocats,

встъпили страни,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), установена в Билбао, за която се явяват адв. M. Araujo Boyd, адв. L. Ortiz Blanco и адв. V. Soreña Blanco, avocats,

жалбоподател по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват първоначално г-н J. Buendía Sierra, впоследствие г-н F. Castillo de la Torre и г-н C. Urraca Caviedes, в качеството на представители,

ответник,

II - 3045

ПОДПОМАГАНА ОТ

Comunidad autónoma de La Rioja (Испания), за която се явяват първоначално адв. A. Bretón Rodríguez, впоследствие адв. J. Criado Gámez и адв. I. Serrano Blanco, avocats,

встъпила страна,

с предмет, по дела T-227/01 и T-265/01, жалба за отмяна на Решение 2002/820/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 г. относно схемата за държавна помощ, приведена в действие от Испания в полза на предприятията от провинция Álava под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 296, 2002 г., стр. 1), по дела T-228/01 и T-266/01, искане за отмяна на Решение 2003/27/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 година относно схемата за държавна помощ, приведена в действие от Испания в полза на предприятията от провинция Vizcaya под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 17, 2003 г., стр. 1), и по дела T-229/01 и T-270/01, жалба за отмяна на Решение 2002/894/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 година относно схемата за държавна помощ, приведена в действие от Испания в полза на предприятията от провинция Guirúzcoa под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 314, 2002 г., стр. 26),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (пети разширен състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-жа E. Martins Ribeiro, г-н F. Dehousse (докладчик), г-н D. Šváby и г-жа K. Jürimäe, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 януари 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

I — *Общностна правна уредба*

¹ Член 87 ЕО предвижда:

„1. Освен когато е предвидено друго в настоящия договор, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с общия пазар.

[...]

3. За съвместими с общия пазар могат да се приемат:

- а) помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост;

[...]

- в) помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес;

[...]“

2 Член 88 ЕО предвижда:

„1. Комисията, в сътрудничество с държавите членки държи под постоянно наблюдение всички системи за предоставяне на помощ, съществуващи в тези държави. Тя предлага на последните всички подходящи мерки, които са необходими за последователно развитие или функциониране на общия пазар

2. Ако Комисията, след като е уведомила всички заинтересовани страни да представят своите мнения, установи, че помощта, предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с общия пазар в съответствие с член 87, или че тази помощ е била използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава членка е задължена да отмени или измени тази помощ в срок, който Комисията определя.

[...]

3. Комисията следва да бъде информирана в разумен срок, който да ѝ даде възможност да представи своето становище по отношение на всякакви планове за предоставянето или изменението на помощта. Ако тя счита, че такъв план е несъвместим с Общия пазар, като се позовава на член 87, тя без забавяне започва процедурата, предвидена в параграф 2. Заинтересованата държава членка не може да започне прилагането на предложените мерки, докато тази процедура не доведе до постановяването на окончателно решение.“

- 3 Член 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) предвижда:

„За целите на настоящия регламент:

[...]

б) „съществуваща помощ“ означава:

- i) [...] всяка помощ, която съществува в съответната държава членка преди влизането в сила на Договора, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които са били въведени в действие преди и продължават да се прилагат след влизането в сила на Договора;

- ii) разрешена помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които са били разрешени от Комисията или от Съвета;

[...]

- v) помощ, която се счита за съществуваща помощ поради това, че може да се установи, че в момента на въвеждането ѝ в действие не е представлявала помощ и в последствие е станала помощ поради еволюцията на Общия пазар и без да е била изменяна от държавата членка. Когато определени мерки са станали помощ след либерализирането на дадена дейност от правото на Общността, такива мерки не се считат за съществуваща помощ след датата, определена за либерализиране

- в) „нова помощ“ означава всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително измененията на съществуваща помощ;

[...]

- е) „неправомерна помощ“ означава нова помощ, която е въведена в действие в нарушение на член 93, параграф 3 [ЕО];

[...]“

4 Съгласно член 2, параграф 1 и член 3 от Регламент № 659/1999 „за всички планове за предоставяне на нова помощ трябва да бъде отправено уведомление до Комисията в подходящ срок от съответните държави членки“ и не може да се въведе в действие „преди Комисията да вземе или да се счита, че е взела решение за разрешаването на такава помощ“.

5 Що се отнася до мерките, за които не е направено уведомление, член 10, параграф 1 от Регламент № 659/1999 предвижда че „[к]огато Комисията разполага с информация от какъвто и да е източник относно твърдения за неправомерна помощ, тя незабавно разглежда тази информация“. В член 13, параграф 1 от същия регламент се предвижда, че това разглеждане завършва, когато са налице условията за това, с приемането на решение за започване на официална процедура по разследване. Член 13, параграф 2 от същия регламент предвижда, че в случаите на неправомерна помощ Комисията не е обвързана от сроковете, приложими при предварително разглеждане и по време на официална процедура по разследване в случай на помощ, за която е направено уведомление.

6 Член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 гласи:

„Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя [...] Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.“

7 Известие на Комисията относно прилагането на правилата за държавна помощ по отношение на мерките за пряко данъчно облагане на предприятия (ОВ С 384, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 151, наричано по-нататък „Известието от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятия“) съдържа по-конкретно разпоредби относно разграничаването на държавна помощ от общи мерки. В точки 13 и 14 от това известие се предвижда:

„13. Данъчните мерки, които са отворени за всички икономически актьори, извършващи дейност в държава членка, са по принцип общи мерки. [...] При

условие че те важат без разлика за всички дружества и за производството на всички стоки, следните мерки не представляват държавна помощ:

— данъчни мерки от чисто технически характер [...],

— мерки, преследващи общи цели на икономическата политика чрез намаляване на данъчната тежест, свързана с някои производствени разходи [...]

14. Фактът, че някои дружества или някои отрасли се възползват повече от други от някои от тези данъчни мерки не означава непременно, че те попадат в полето на приложение на правилата на конкуренцията, регулиращи държавната помощ. По този начин мерките, предназначени да намалят данъчното облагане на труда за всички дружества, имат относително по-голям ефект върху промишлените отрасли със силна интензивност на работна сила, отколкото промишлените отрасли, интензивно използващи капитали, без непременно да представляват държавна помощ. [...]"

8 По отношение на помощите за инвестиции, те са дефинирани в бележката на страница № 1 от приложение I към Насоките относно националната регионална помощ (ОВ С 74, 1998 г., стр. 9), изменени (ОВ С 258, 2000 г., стр. 5, наричани по-нататък „Насоките от 1998 г.“), както следва:

„Данъчната помощ може да се приеме за помощ за инвестиции, когато има за основа инвестицията. Освен това всяка данъчна помощ може да попадне в тази категория, ако е изплатена, без да се превишава таван, изразен в процент от инвестицията [...]"

II — *Национална правна уредба*

- 9 Действащата в страната на баските (Испания) данъчна уредба е част от режима на икономическото съгласуване, въведен от Ley 12/1981 (испански Закон № 12/1981) от 13 май 1981 г., изменен впоследствие с Ley 38/1997 (испански Закон № 38/1997) от 4 август 1997 г.
- 10 По силата на това законодателство Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa (Испания) при определени условия могат да организират приложимия на съответните им територии данъчен режим. В тази рамка те приемат различни мерки за данъчно облекчение, и по-конкретно разглежданите в настоящите жалби данъчни кредити от 45 %.

A — Данъчен кредит, въведен от данъчното законодателство на Territorio Histórico de Álava

- 11 Шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 от 20 декември 1994 г. за изпълнение на бюджета на Territorio Histórico de Álava за 1995 г. (наричана по-нататък „шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 de Álava“) гласи:

„Инвестициите в нови дълготрайни материални активи, извършени между 1 януари 1995 г. и 31 декември 1995 г., които надхвърлят 2,5 милиарда [испански песети], при даване на съгласие от Diputación Foral de Álava, се ползват от данъчен кредит от 45 % от размера на инвестицията, определен от Diputación Foral de Álava, приложим към окончателната сума на дължимия данък.

Всяко приспадане, което не е приложено, поради това че окончателната сума на дължимия данък не е достатъчна, може да се приложи през деветте години след годината, в която е прието решението на Diputación Foral de Álava.

Това решение на Diputación Foral de Álava определя приложимите във всеки случай срокове и ограничения.

Признатите по силата на настоящата разпоредба предимства са несъвместими с всяко друго данъчно предимство, свързано със същите инвестиции.

Diputación Foral de Álava определя и продължителността на инвестиционния процес, който може да обхване инвестиции, осъществени в подготвителната фаза на проекта, който е в основата на инвестициите.“

¹² Валидността на тази разпоредба е продължена за 1996 г. от петата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 33/1995 от 20 декември 1995 г., изменена с точка 2.11 от единствената дерогираща разпоредба от Norma Foral № 24/1996 от 5 юли 1996 г., с която е заличено споменаването на деветте години, съдържащо се във втора алинея от шестата допълнителна разпоредба от Norma Foral № 22/1994 de Álava. Действието на мярката е продължено за 1997 г. от седмата допълнителна разпоредба от Norma Foral № 31/1996 от 18 декември 1996 г.

¹³ Данъчният кредит от 45 % от размера на инвестициите е запазен съответно през 1998 г. и 1999 г., изменен с единадесетата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 33/1997 от 19 декември 1997 г. и със седмата допълнителна разпоредба на

Norma Foral № 36/1998 от 17 декември 1998 г. Тези разпоредби по-конкретно предвиждат:

„[...] инвестиционните процеси, започнали след 1 януари [1998/1999 г.], надхвърлящи 2 500 милиона [испански песети], се ползват от данъчен кредит от 45 % от размера на инвестицията. Този данъчен кредит се прилага за окончателния размер на дължимия личен данък.

[...]

Могат да попаднат в рамките на инвестиционния процес инвестициите, които, осъществени в подготвителната фаза на проекта в основата на инвестициите, имат необходима и пряка връзка с посочения процес.

Прилагането на данъчния кредит, посочен в настоящата обща разпоредба, зависи от изпращането на уведомление за него от данъчнозадълженото лице на Diputación Foral de Álava с установения за целта от Diputado Foral de Hacienda, Finanzas y Presupuesto образец.“

Б — *Данъчни кредити, въведени с данъчното законодателство на Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa*

15 В четвъртата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 7/1996 de Vizcaya от 26 декември 1996 г., чието действие е продължено от втората допълнителна разпоредба на Norma Foral № 4/1998 от 2 април 1998 г., и по аналогичен начин в десетата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 7/1997 на Guipúzcoa от 22 декември 1997 г., се предвижда:

„Инвестициите в нови дълготрайни материални активи, извършени след 1 януари 1997 г., в размер над 2 500 милиона [испански песети] със съгласието на Diputación Foral de [Vizcaya/Guipúzcoa] се ползват от данъчен кредит от 45 % от определената от тази институция сума, приложим за окончателния размер на дължимия данък.

Всяко приспадане, което не е приложено, поради това че размерът на данъка не е достатъчен, може да се приложи през данъчните години, приключени през петте години след тази, в която е взето решение за предоставянето.

Датата, от която започва да тече срокът за прилагане на посоченото приспадане, може да се отложи за първата данъчна година в рамките на давностния срок, през която са получени положителни резултати.

В посоченото в първия параграф съгласие се определят приложимите във всеки случай срокове и ограничения.

Признатите по силата на настоящата разпоредба предимства са несъвместими с всяко друго данъчно предимство, свързано със същите инвестиции.

Diputación Foral de [Vizcaya/Guipúzcoa] определя и продължителността на инвестиционния процес, който може да обхване инвестициите, осъществени в подготвителната фаза на проекта в основата на инвестициите, на база на които е предоставено данъчното предимство.“

- 16 Тези разпоредби са отменени с Norma Foral № 7/2000 от 19 юли 2000 г. за Territorio Histórico de Vizcaya и с Norma Foral № 3/2000 от 13 март 2000 г. за Territorio Histórico de Guipúzcoa.

Обстоятелства в основата на спорете

- 17 По повод на производствата, започнати след подадени през юни 1996 г. и през октомври 1997 г. оплаквания срещу прилагането на Territorio Histórico de Álava на данъчен кредит от 45 % по отношение на Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), както и по отношение на Ramondín SA и Ramondín Cápsulas SA (Ramondín), Комисията узнава за наличието на разпоредбите, с които се предвижда този данъчен кредит. Тя го споменава в съображение 1 от своите Решение 2002/820/ЕО от 11 юли 2001 година относно приведената в действие от Испания схема за държавна помощ в полза на предприятията от провинция Álava под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 296, 2002 г., стр. 1), Решение 2003/27/ЕО от 11 юли 2001 г. относно приведена в действие от Испания схема за държавна помощ в полза на предприятията от провинция Vizcaya под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 17, 2003 г., стр. 1) и Решение 2002/894/ЕО от 11 юли 2001 година относно приведената в действие от Испания схема за държавна помощ в полза на предприятията от провинция Guipúzcoa под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 314, 2002 г., стр. 26) (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“). Тя получава и неофициална информация, че подобни мерки съществуват и в Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa (съображение 1 от Решение 2003/27 и съображение 1 от Решение 2002/894).
- 18 На 17 март 1997 г. Комисията приема представителите на правителството на La Rioja (Испания) и на социалните партньори от La Rioja.

- 19 С писма от 15 март 1999 г., изпратени до постоянното представителство на Кралство Испания, Комисията иска информация относно мерките, приети от Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa.
- 20 С писма от 13 април и 17 май 1999 г. на постоянното им представителство испанските власти искат последователно продължаване на дадения за отговор срок. С писмо от 25 май 1999 г. службите на Комисията отказват второто продължаване.
- 21 С писмо от 2 юни 1999 г. на постоянното им представителство испанските власти предават информацията относно разглежданите данъчни кредити.
- 22 С писма от 17 август 1999 г. Комисията уведомява Кралство Испания за своето решение да започне официалната процедура по разследване на трите схеми, с които се предвиждат разглежданите данъчни кредити. Тези решения за започване на официалната процедура по разследване (Решение на Комисията относно данъчния кредит, предвиден в законодателството на Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa (ОВ С 351, 1999 г., стр. 29) и Решение относно данъчния кредит, предвиден в законодателството на Territorio Histórico de Álava (ОВ С 71, 2000 г., стр. 8) са предмет на жалби за отмяна, които са отхвърлени от Първоинстанционния съд (Решение на Първоинстанционния съд от 23 октомври 2002 г. по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, T-269/99, T-271/99 и T-272/99, Recueil, стр. II-4217).
- 23 В своето решение за започване на официалната процедура по разследване относно данъчния кредит, предвиден в законодателството на Territorio Histórico de Álava, Комисията по-конкретно иска от Кралство Испания да ѝ предостави информацията относно евентуалните данъчни помощи под формата на данъчни кредити в сила между 1986 г. и 1994 г., относно решенията за предоставяне на помощите между 1995 г. и 1997 г. и относно съобщенията от заинтересованите лица, установени съгласно официалния образец за периода 1998—1999 г. Така тя иска да бъдат посочени поне естеството на инвестиционните разходи, за които могат да бъдат предоставени помощи, размерът на данъчния кредит на всеки получател, изплатените на всеки получател помощи и остатъкът от помощта, който остава да се изплати, евентуално дали получателите са предприятия в затруднено положение по смисъла на общностните насоки за държавна помощ за укрепване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение,

уточнения в случай на кумулиране (размер, разходи, за които могат да бъдат получени помощи, евентуално приложени схеми за помощ и т.н.), както и точна и подробна дефиниция на термините „инвестиция“ и „инвестиции в подготвителната фаза“.

- 24 С писма от постоянното им представителство от 9 ноември 1999 г., заведени на 12 ноември 1999 г., испанските власти представят своето становище, според което не ставало въпрос за държавна помощ, като считат, че не е необходимо да предоставят информацията относно решенията за предоставяне на данъчните кредити, поискана от Комисията в решенията ѝ за започване на официалната процедура по разследване.
- 25 След публикуването на решенията за започване на официалната процедура по разследване в *Официален вестник на Европейския съюз* (вж. точка 22 по-горе) през януари 2000 г. Комисията получава становища от трети страни относно мерките, приети от Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa, а през март и април 2000 г. — относно Territorio Histórico de Álava.
- 26 С писма от 1 март 2000 г., относно Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa, и с писмо от 18 май 2000 г., относно Territorio Histórico de Álava, Комисията предава своето становище на Кралство Испания, като му дава възможност да направи коментар по тях. Независимо че са направили искане за удължаване с 20 дни на срока за отговор, испанските власти не предават становище.

Обжалваните решения

- 27 С обжалваните решения Комисията квалифицира въведените от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa данъчни кредити от 45 % от инвестициите като несъвместима с общия пазар държавна помощ.

- 28 На първо място, в обжалваните решения Комисията приема, че разглежданите данъчни кредити представляват държавна помощ. Тя посочва, че всъщност тези кредити предоставят на своите получатели предимство, изразяващо се в облекчаване на разходите, които при нормални условия са в тежест на техния бюджет и предполагат загуба на данъчни постъпления за съответната публична общност. Това предимство засяга конкуренцията и търговията между държавите членки. Разглежданите данъчни кредити имали селективен характер, тъй като поставяли в по-благоприятно положение някои предприятия, които осъществяват инвестиции над прага от 2,5 милиарда испански песети. При условията на евентуалност този селективен характер бил следствие и от наличието на дискреционно правомощие на данъчната администрация при прилагането на въпросните схеми и на нейната свобода на преценка при определяне на размера на инвестициите и на инвестиционния процес поради липсата на точни дефиниции на тези понятия. Комисията допълва, че данъчните кредити са насочени към постигането на цел от областта на икономическата политика, която не е присъща за разглежданата данъчна система, и не са оправдани от естеството и структурата на испанската данъчна система.
- 29 На второ място, Комисията установява, че данъчните кредити представляват неправомерна помощ. Тя приема, че правилото *de minimis* не е приложимо и че не става въпрос за съществуваща помощ. Тя отхвърля и довода, изведен от нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност, доколкото става въпрос за нова помощ, за която не е направено уведомление, и доколкото счита, че не е дала никакво конкретно уверение, позволяващо наличието на очаквания, основани на правомерността и съвместимостта на разглежданите помощи.
- 30 На трето място, Комисията приема, че разглежданите схеми за помощи са несъвместими с общия пазар. Всъщност според нея изглеждало, че данъчните кредити могат да отговорят, поне отчасти, на условията, поставени от Насоките от 1998 г. (вж. точка 8 по-горе), тъй като, от една страна, имат за основа разходи за инвестиции, и от друга страна, са изплатени в размер до 45 % от инвестицията. Въпреки това те не могли да се ползват от някое от предвидените в член 87, параграф 3 ЕО регионални изключения. Всъщност *Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya* и *de Guipúzcoa* не могли да се ползват от изключението, предвидено в член 87, параграф 3, буква а) ЕО поради твърде високия брутен вътрешен продукт на глава от населението. Спорните помощи не могли да бъдат разрешени и въз основа на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, тъй като обхватът на данъчните кредити превишава таваните, предвидени в последователните карти за регионални помощи. Освен това спорните разпоредби могли да визират заместващи инвестиции, както и разходи, свързани с „инвестиционния процес“ или с „инвестициите в подготвителната фаза“. При липсата на точна дефиниция на

тези термини обаче не могло да се изключи, че предметът на разглежданата помощ включва разходи, които не могат да се приемат за инвестиционни разходи съгласно приложимите в тази област общностни правила.

31 Освен това що се отнася до помощта в полза на инвестиционните разходи, които не отговарят на предвидената от общностното право дефиниция, тя могла да се разглежда като оперативна помощ, която по принцип е забранена. В това отношение Комисията приема, че условията за ползване на предвидените в член 87, параграф 3, букви а) и в) ЕО, изключения не са изпълнени в настоящия случай. Тя отбелязва освен това, че при липсата на отраслови ограничения данъчните кредити от 45 % могли да нарушат отрасловите правила. Накрая, Комисията отбелязва, че разглежданите помощи не могат да се ползват от другите, предвидени в член 87, параграфи 2 и 3 ЕО изключения и че поради това са несъвместими с общия пазар.

32 Въз основа на това Комисията приема в член 1 от обжалваните решения, че спорните Normas Forales представляват несъвместима с общия пазар държавна помощ, неправомерно приведена в действие от Кралство Испания в провинции Álava, Vizcaya и Guipúzcoa.

33 Член 2 от обжалваните решения предвижда, че Кралство Испания е длъжно да премахне посочената в член 1 схема за помощ, ако тя все още е в сила.

34 Член 3 от обжалваните решения предвижда възстановяването на помощите по следния начин:

„1. [Кралство] Испания взема всички необходими мерки, за да възстанови от техните получатели посочените в член 1 и вече неправомерно предоставени им помощи.

Що се отнася до все още неизплатените помощи, [Кралство] Испания трябва да спре всякакво плащане.

2. Възстановяването следва да се извърши незабавно в съответствие с процедурите по националното право, доколкото те допускат незабавното и ефективно изпълнение на настоящото решение. Подлежащите на възстановяване помощи включват лихвите от датата, на която тези помощи са били поставени на разположение на получателите, до датата на тяхното възстановяване. Лихвите се изчисляват въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на еквивалентна субсидия в рамките на регионалната помощ.“

35 Член 4 от обжалваните решения гласи, че Кралство Испания следва да уведоми Комисията в двумесечен срок, считано от датата на съобщаването на посочените решения, относно взетите от него мерки, за да се съобрази с тях. Член 5 от Решение 2002/820 уточнява, че то не се отнася до помощта, предоставена на Demesa и на Ramondín. Член 5 от Решение 2003/27 и от Решение 2002/894, както и член 6 от Решение 2002/820 уточняват, че адресат на обжалваните решения е Кралство Испания.

36 В производство по заведен от Комисията иск Съдът установява неизпълнение на задължения от държава членка поради неизпълнение от Кралство Испания на обжалваните решения (Решение на Съда от 14 декември 2006 г. по дело Комисия/Испания, C-485/03—C-490/03, Recueil, стр. I-11887).

Производство

- 37 На 25 септември 2001 г. Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa и Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco подават трите жалби по дела Т-227/01—Т-229/01 в секретариата на Първоинстанционния съд.
- 38 Confederación Empresarial Vasca (Confebask) подава жалбите по дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 в секретариата на Първоинстанционния съд на 22 октомври 2001 г.
- 39 С актове, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 21 декември 2001 г., Comunidad autónoma de La Rioja иска да встъпи в производството по дела Т-227/01—Т-229/01 в подкрепа на исканията на Комисията.
- 40 С актове, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 4 януари 2002 г., Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, както и Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa правят искане за встъпване в производството по жалбата по дело Т-227/01 в подкрепа на исканията на жалбоподателите; Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, както и Territorios Históricos de Álava и de Guipúzcoa правят искане за встъпване в производството по жалбата по дело Т-228/01 в подкрепа на исканията на жалбоподателите; Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, както и Territorios Históricos de Álava и de Vizcaya правят искане за встъпване в производството по жалбата по дело Т-229/01 в подкрепа на исканията на жалбоподателите.

- 41 С актове, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 11 януари 2002 г., Confebask прави искане за встъпване в производството по жалбите по дела T-227/01—T-229/01 в подкрепа на жалбоподателите.
- 42 С актове, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 януари 2002 г. Comunidad autónoma de La Rioja прави искане за встъпване в производството по жалбите по дела T-265/01—T-270/01 в подкрепа на исканията на Комисията.
- 43 С определения от 10 септември 2002 г. председателят на трети разширен състав на Първоинстанционния съд решава да спре производството по всяко от дела T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01, докато Съдът се произнесе по жалбите срещу Решение на Първоинстанционния съд от 6 март 2002 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия (T-127/99, T-129/99 и T-148/99, Recueil, стр. II-1275, наричано по-нататък „Решение по дело Demesa“) и срещу Решение на Първоинстанционния съд по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия, T-92/00 и T-103/00, Recueil, стр. II-1385, наричано по-нататък „Решение по дело Ramondín“). В тези две съдебни решения Първоинстанционният съд се произнася по жалбите, подадени срещу две решения на Комисията, в които предоставянето на Demesa и на Ramondín на данъчни предимства на Territorio Histórico de Álava се квалифицира като държавна помощ, несъвместима с общия пазар, (Решение 1999/718/ЕО на Комисията от 24 февруари 1999 година относно държавната помощ, приведена в действие от Испания в полза на Demesa (ОВ L 292, стр. 1) и Решение 2000/795/ЕО на Комисията от 22 декември 1999 година относно държавната помощ, приведена в действие от Испания в полза на Ramondín SA и на Ramondín Cápsulas SA (ОВ L 318, 2000 г., стр. 36).
- 44 Тъй като съставите на Първоинстанционния съд са променени, съдията докладчик е включен в пети състав и настоящите дела са разпределени на пети разширен състав.
- 45 Жалбите срещу Решение по дело Demesa и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, са отхвърлени с Решение на Съда от 11 ноември 2004 г. по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия (C-183/02 P и C-187/02 P, Recueil, стр. I-10609) и с Решение на Съда по дело Ramondín и др./Комисия (C-186/02 P и C-188/02 P, Recueil, стр. I-10653).

- 46 На 10 януари 2005 г. в рамките на процесуално-организационните действия Първоинстанционният съд (пети разширен състав) разпитва страните относно последиците, които Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия и Решение по дело Ramondín и др./Комисия, точка 45 по-горе биха могли да имат за настоящите производства по обжалване.
- 47 В писмено становище от 3 февруари 2005 г., след като излагат своето становище по тези решения, жалбоподателите продължават да поддържат жалбите си.
- 48 Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco обаче оттеглят първите две правни основания от своите жалби по дела T-227/01—T-229/01.
- 49 С определения от 9 септември 2005 г. председателят на Първоинстанционния съд (пети разширен състав) допуска встъпването на Confebask в производството по жалбите по дела T-227/01—T-229/01 в подкрепа на жалбоподателите. Встъпилата страна представя своите писмени становища, жалбоподателите не са изложили отделно становище в това отношение, а Комисията представя своето становище в определения срок.
- 50 С определения от 9 и 10 януари 2006 г. председателят на пети разширен състав на Първоинстанционния съд допуска встъпването на Comunidad autónoma de La Rioja в подкрепа на исканията на Комисията в производствата съответно по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, от една страна, както и по дела T-227/01—T-229/01, от друга страна. Встъпилата страна представя писменото си становище. Жалбоподателят по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 представя своето становище. Жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 посочват, че няма да представят становище. Комисията не представя становище.
- 51 С определения от 10 януари 2006 г. председателят на пети разширен състав на Първоинстанционния съд допуска встъпването на Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, на Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya

и на Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, съответно по дела Т-227/01, Т-228/01 и Т-229/01, но отхвърля молбата за встъпване на Círculo de Empresarios Vascos, както и тази на Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa. Встъпилите страни представят своето писмено становище. Жалбоподателите не изразяват специално становище в това отношение, а Комисията представя становището си в определения срок.

- 52 На 27 април 2006 г. страните са поканени да представят становищата си по съединяването на жалбите по дела Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 за целите на устната фаза на производството и евентуално за целите на постановяване на съдебното решение. В съответствие с член 50 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд с определение на председателя на пети разширен състав на Първоинстанционния съд от 13 юли 2006 г. тези дела са съединени за целите на устната фаза на производството.
- 53 На 14 февруари 2007 г. в рамките на процесуално-организационните действия Първоинстанционният съд иска от жалбоподателите по всяко от делата Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 някои сведения относно получателите по разглежданите данъчни режими.
- 54 С писмо от 26 февруари 2007 г. Confedbask иска преразглеждане на процесуално-организационните действия. Жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01 отговарят с писмо от 6 март 2007 г., че не са сигурни дали такава мярка е подходяща.
- 55 На 2 април 2007 г. Първоинстанционният съд потвърждава процесуално-организационното действие от 14 февруари 2007 г., като кани жалбоподателите по всяко от делата Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 да му предоставят исканите сведения. Жалбоподателите отговарят с писма от 23 април 2007 г.

- 56 На 31 юли 2007 г. в рамките на процесуално-организационните действия Първоинстанционният съд поставя на страните въпроси, на които те отговарят през октомври 2007 г.
- 57 По доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да открие устната фаза на производството. Пledoариите на страните и отговорите им на въпросите на Първоинстанционния съд са изслушани в хода на съдебното заседание, проведено на 16 януари 2008 г.
- 58 В това съдебно заседание Първоинстанционният съд дава на страните срок до 28 януари 2008 г., с оглед на съобщаването на някои сведения относно получателите на разглежданите мерки. Това е отбелязано в протокола от съдебното заседание.
- 59 След съдебното заседание председателят на пети разширен състав решава да отложи приключването на устната фаза на производството.
- 60 С писма от 24 януари 2008 г. за Territorio Histórico de Vizcaya и от 28 януари 2008 г. за Territorios Históricos de Álava и de Guipúzcoa жалбоподателите представят документи във връзка със сведенията, поискани от Първоинстанционния съд в съдебното заседание. Confebask отговаря с писмо от 29 януари 2008 г. След удължаване на определения от Първоинстанционния съд срок Комисията представя своето становище по представените документи.
- 61 Председателят на пети разширен състав приключва устната фаза на производството на 12 март 2008 г. Страните са уведомени за това с писма от 14 март 2008 г.

62 В съответствие с член 50 от Процедурния правилник след изслушване на страните по този въпрос Първоинстанционният съд счита, че за целите на съдебното решение следва да съедини жалбите по дела T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01.

63 В съдебното заседание жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 подновяват искането си до Първоинстанционния съд да покани Комисията да представи някои документи. Първоинстанционният съд обаче счита, че е изяснен в достатъчна степен от документите по преписката.

Искания на страните

I — По дела T-227/01—T-229/01

64 Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco, жалбоподатели, молят Първоинстанционния съд:

— като главно искане, да отмени обжалваните решения,

— при условията на евентуалност да отмени член 3 от обжалваните решения,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

65 Confebask, встъпила в подкрепа на исканията на жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01, моли Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалваните решения,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

66 Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya и Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, встъпили в подкрепа на жалбоподателите съответно по дела Т-227/01, Т-228/01 и Т-229/01, молят Първоинстанционния съд:

— като главно искане, да отмени обжалваните решения, съответно по всяко от тези дела, или при условията на евентуалност да отмени член 3 от тях,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

67 Комисията и встъпилата в нейна подкрепа Comunidad autónoma de La Rioja, молят Първоинстанционния съд:

— да отхвърли подадените от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa жалби като неоснователни,

- да приеме, че подадените от Comunidad autónoma del País Vasco жалби са недопустими, или при условията на евентуалност да ги отхвърли като неоснователни,

- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

II — *По дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01*

68 Confebask, жалбоподател, моли Първоинстанционния съд:

- като главно искане, да отмени обжалваните решения,

- при условията на евентуалност да отмени членове 3 и 4 от обжалваните решения,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

69 Комисията и встъпилата в нейна подкрепа Comunidad autónoma de La Rioja молят Първоинстанционния съд:

- да обяви жалбите за недопустими,

- при условията на евентуалност да отхвърли жалбите като неоснователни,

- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

I — По допустимостта на жалбите

- 70 Следва да се разгледа допустимостта, на първо място, на жалбите по дела T-227/01—T-229/01, а след това, на второ място, на жалбите на Confebask по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01.

A — По допустимостта на жалбите по дела T-227/01—T-229/01

- 71 Следва да се разгледа, на първо място, допустимостта на жалбите за отмяна, и на второ място, допустимостта на встъпването на Confebask по дела T-227/01—T-229/01.

1. По допустимостта на жалбите за отмяна по дела Т-227/01—Т-229/01

а) Доводи на страните

- 72 Комисията, подкрепяна от Comunidad autónoma de La Rioja, без формално да повдига възражение за недопустимост по смисъла на член 114, параграф 1 от Процедурния правилник, счита, че Comunidad autónoma del País Vasco няма процесуална легитимация да иска отмяна по дела Т-227/01—Т-229/01. Обстоятелството, че тя упражнявала „правомощия в областта на данъчното координиране и хармонизиране между Territorios Históricos“, не позволявало да се заключи, че тя е пряко и лично засегната от обжалваните решения. Всъщност разглежданите схеми за помощи били приети само от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa. В това отношение тя се позовава на точки 54 и 55 от Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе.
- 73 Комисията обаче признава, че горепосочените жалби са допустими, доколкото са подадени заедно с Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, които според нея имат процесуална легитимация.
- 74 Жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01 искат да се приеме, че жалбите им са допустими.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

- 75 Следва да се приеме, че жалбоподателите, по-конкретно Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco не са адресати на обжалваните решения.

76 Следва да се отбележи, че не се оспорва допустимостта на подадените от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa жалби. Всъщност обжалваните решения се отнасят до схеми за помощи, чиито създатели са те. Освен това обжалваните решения им пречат да упражняват, така както те биха искали, присъщите им компетенции, от които се ползват пряко по силата на испанското право (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 30 април 1998 г. по дело Vlaams Gewest/Комисия, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точки 29 и 30, Решение на Първоинстанционния съд по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 50 и Решение на Първоинстанционния съд от 23 октомври 2002 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия, T-346/99—T-348/99, Recueil, стр. II-4259, точка 37). Ето защо жалбите са допустими, що се отнася до Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa.

77 Тъй като, що се отнася до всяко от делата T-227/01—T-229/01, става въпрос за една и съща жалба, не следва да се разгледа процесуалната легитимация на Comunidad autónoma del País Vasco (вж. в този смисъл Решение на Съда от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия, C-313/90, Recueil, стр. I-1125, точка 31, Решение на Първоинстанционния съд от 15 септември 1998 г. по дело European Night Services и др./Комисия, T-374/94, T-375/94, T-384/94 и T-388/94, Recueil, стр. II-3141, точка 61).

78 От това следва, че жалбите за отмяна по дела T-227/01—T-229/01 са допустими.

2. По допустимостта на встъпването на Confebask по дела T-227/01—T-229/01

а) По допустимостта на встъпването на Confebask

79 В рамките на устната фаза на производството Комисията поддържа, че доколкото жалбата на главните страни се отнася само до възстановяването на разглежда-

ните помощи и доколкото никой от членовете на Confebask не е засегнат от това възстановяване, участието на Confebask по делото като встъпила страна не е допустимо.

- 80 В отговор на поставените по време на съдебното заседание въпроси Confebask предоставя някои документи. Така тя представя документ от генералния финансов директор (Director General de Hacienda) на всяка от трите Territorios Históricos и удостоверяващ, че някои предприятия са се ползвали от разглежданите данъчни кредити. Тези документи удостоверяват, че тези предприятия са засегнати от обжалваните решения, и по-специално от член 3 от тях, разпореждащ възстановяването. Освен това едно удостоверение, подписано от генералния секретар и от председателя на Confebask, удостоверява качеството на член на Confebask на всяко от тези предприятия към момента на подаване на молбите за встъпване.
- 81 Следва да се припомни, че приемането на Определение от 9 септември 2005 г. от председателя на пети разширен състав на Първоинстанционния съд, с което е допуснато встъпването на Confebask в подкрепа на исканията на жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01, не е пречка допустимостта на неговото встъпване да бъде разгледана отново в решението, с което приключва производството (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, С-199/92 Р, Recueil, стр. I-4287, точка 52).
- 82 По силата на член 40, втора алинея от Статута на Съда, приложим по отношение на Първоинстанционния съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, право на встъпване има всяко лице, което може да докаже, че има интерес от разрешаването на спора.
- 83 Съгласно постоянната съдебна практика се допуска встъпването на представителни сдружения, чийто предмет е защитата на техните членове по делата, повдигащи принципни въпроси, които са от естество да засегнат тези членове (Определение на председателя на Съда от 17 юни 1997 г. по дело National Power и PowerGen, С-151/97 Р(1) и С-157/97 Р(1), Recueil, стр. I-3491, точка 66 и Определение на председателя на Съда от 28 септември 1998 г. по дело Pharos/Комисия, С-151/98 Р, Recueil, стр. I-5441, точка 6, Определение на председателя на четвърти състав на Първоинстанционния съд от 19 април 2007 г. по дело МАВВ/Комисия, Т-24/06, непубликувано в Сборника, точка 10).

- 84 Следва освен това да се припомни, че възприемането на широко тълкуване на правото на встъпване по отношение на сдруженията цели да позволи по-добре да се преценят обстоятелствата по делата, като същевременно се избягват множество индивидуални встъпвания, които биха засегнали ефикасността и доброто протичане на производството (Определение по дело National Power и PowerGen, точка 83 по-горе, точка 66 и Определение на Първоинстанционния съд от 26 юли 2004 г. по дело Microsoft/Комисия, T-201/04 R, Recueil, стр. II-2977, точка 38).
- 85 В настоящия случай Confebask е професионална конфедеративна междуотраслова организация, чийто предмет на дейност е представителството, координирането, осведомяването и защитата на общите и съвпадащи интереси на предприемачите от организациите в страната на баските (Испания), които членуват в нея. Нейният предмет на дейност е именно представителството и защитата на интересите на баските предприятия пред администрацията и пред социалните и професионалните организации.
- 86 Не се спори, че става въпрос за представителна организация на предприятия от страната на баските (Испания).
- 87 Следва освен това да се отбележи, че както личи от представените в рамките на устната фаза на производството документи, някои предприятия, които членуват в Confebask, когато същата подава молбата си за встъпване, са се ползвали от помощи, предоставени въз основа на разглежданите в настоящия случай данъчни режими.
- 88 Ето защо интересите на тези предприятия, които едновременно членуват в Confebask и са ефективни получатели по разглежданите данъчни мерки, могат да бъдат засегнати от резултата по настоящите жалби.
- 89 Нещо повече — Confebask участва в административната процедура, довела до приемането на обжалваните решения.

90 Ето защо следва да се приеме, че Confebask доказва, че има интерес от решаването на спора и че нейното встъпване в подкрепа на жалбоподателите е допустимо.

б) По допустимостта на писменото становище при встъпване на Confebask

Доводи на страните

91 Комисията счита, че писмените становища при встъпване на Confebask по дела Т-227/01—Т-229/01 не съдържат никакви правни доводи, доколкото те препращали само към приложения. От това Комисията заключава, че тези писмени становища не отговарят на изискванията, посочени в член 44 от Процедурния правилник.

92 При условията на евентуалност, в случай че Първоинстанционният съд приеме общо, че писмените становища при встъпване на Confebask по дела Т-227/01—Т-229/01 са допустими, Комисията поддържа, че няколко правни основания, на които се позовава Confebask като встъпила страна, са недопустими, тъй като изменят определения от жалбите по тези дела предмет на спора.

Съображения на Първоинстанционния съд

93 Член 116, параграф 4, втора алинея от Процедурния правилник предвижда:

„[...]

Писменото становище при встъпване съдържа:

- а) исканията на встъпилата страна, които поддържат или отхвърлят, изцяло или частично, исканията на някоя от страните;
- б) правните основания и доводите, изложени от встъпилата страна;
- в) при необходимост — приведените доказателства.“

94 Съгласно установената съдебна практика относно исковата молба или жалбата, приложима по аналогия за писменото становище при встъпване (Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Regione autónoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. II-2123, точка 186), краткото изложение на правните основания трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо без да разполага с други данни (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 14 декември 2005 г. по дело Honeywell/Комисия, T-209/01, Recueil, стр. II-5527, точка 55 и цитираната съдебна практика).

95 Освен това с оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да е допустим(а) искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които той или тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. Решение по дело Honeywell/Комисия, точка 94 по-горе, точка 56 и цитираната съдебна практика). В това отношение ако съдържанието на жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложения към нея доказателства, общото препращане към други документи, дори и приложения към жалбата, не може да компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които следва да бъдат посочени в жалбата съгласно упоменатите по-горе разпоредби (Определение на Първоинстанционния съд от 21 май 1999 г. по дело Asia Motor Франция и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 49). Освен това не е задача на Първоинстанционния съд да издирва и да идентифицира в приложенията правните основания и доводите, за които би могъл да приеме, че са основанието на жалбата, тъй като приложенията имат единствено чисто доказателствена и документираща функция (вж. Решение на Първоинстанционния съд по дело Honeywell/Комисия, точка 94 по-горе, точка 57 и Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2007 г. по дело Asklepios Kliniken/Комисия, T-167/04, Сборник, стр. II-2379, точка 40 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точки 97—99).

96 В настоящия случай в писмените си становища при встъпване, подадени по дела T-227/01—T-229/01, Confebask посочва, че встъпва в подкрепа на исканията на жалбоподателите по всяко едно от тези дела. Тя иска отмяна на обжалваните решения и да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски. Приема за уместно, „за да спести на Първоинстанционния съд време и средства за превод“, да препрати към жалбите, които е подала съответно по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, които са прикрепени като приложения към писмените ѝ становища при встъпване. В същите Confebask освен това представя становище относно нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

97 Следователно се налага изводът, че освен що се отнася до довода относно оправданите правни очаквания, от самите писмени становища при встъпване не може да бъде изведено, дори обобщено или по същество, никакво съществено правно и фактическо обстоятелство.

- 98 Освен това макар да са съединени на 13 юли 2006 г., т.е. след встъпването на Confebask, дела T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01 все пак запазват своя самостоятелен характер (вж. в този смисъл Решение на Съда от 21 юни 2001 г. по дело *Mossia Irme* и др./Комисия, C-280/99 P—C-282/99 P, *Recueil*, стр. I-4717, точка 66 и Решение по дело *Honeywell/Комисия*, точка 94 по-горе, точка 71).
- 99 Накрая, *Territorios Históricos de Álava*, *de Vizcaya* и *de Guipúzcoa*, както и *Comunidad autónoma del País Vasco*, жалбоподатели по дела T-227/01—T-229/01 и *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya* и *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa* (наричани заедно по-нататък „*Cámaras Oficiales de Comercio e Industria*“), встъпили страни по дела T-227/01—T-229/01, не са страни по жалби T-265/01, T-266/01 и T-270/01, към които препраща Confebask. Съвпадането на страните обаче е съществено условие за допустимостта на правни основания, за които се твърди, че са повдигнати чрез препращане към писмените изложения по друго дело (Решение по дело *Honeywell/Комисия*, точка 94 по-горе, точка 67).
- 100 При тези обстоятелства общото препращане към други писмени изложения, дори и приложени към писмените становища при встъпване, не може да компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които в съответствие с член 116, параграф 4, втора алинея, буква б) от Процедурния правилник трябва да се съдържат в писменото становище при встъпване.
- 101 От това следва, че писмените становища при встъпване на Confebask са недопустими, доколкото препращат към жалбите по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, и допустими, доколкото се позовават на нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания. Поради това не следва съдът да се произнася по същество по посоченото от Комисията при условията на евентуалност твърдение, според което няколко правни основания, на които се позовава Confebask, били недопустими, тъй като изменяли определения от жалбите предмет на спора.

Б — По процесуалната легитимация на Confebask да иска отмяна по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01

1. Доводи на страните

- 102 Комисията и Comunidad autónoma de La Rioja, без да повдигат формално възражение за недопустимост по смисъла на член 114 от Процедурния правилник, поддържат, че подадените от Confebask жалби са недопустими. Според тях едно предприятие не могло да подаде жалба срещу решение за несъвместимост на схема за помощ, чиито получатели не са определени индивидуално, а общо и абстрактно. Следователно Confebask не могло да се позове на процесуална легитимация, произтичаща от това, че предприятията, които тя представлява, са пряко и лично засегнати от обжалваните актове. Освен това Confebask не изтъкнала никакъв личен интерес. Накрая, встъпването на Confebask по дела T-227/01—T-229/01 отговаряло на целите на процесуалната икономия, която обосновава признаването на право на обжалване на сдруженията.
- 103 Обратно, Confebask счита, че има процесуална легитимация. Всъщност тя отбелязва, че представлява интересите на предприятия, които сами по себе си имат процесуална легитимация, тъй като са данъчнозадължени лица по отношение на въпросните данъчни режими и така могат да дължат възстановяване на получената помощ.
- 104 В отговор на въпрос на Първоинстанционния съд Confebask първо заявява, че не разполага с информация дали някои от неговите членове са ефективни получатели на разглежданите мерки. Тя обаче подчертава, че е единственият представител, в отношенията с испанските публични административни органи, на баските предприемачи, които представлява и които са адресати на спорните норми. Във всеки случай нейната процесуална легитимация е безспорна, още повече че тя участвала активно в цялата процедура след началото на предприятиите от Комисията действия.

- 105 След съдебното заседание и по искане, отправено за трети път от Първоинстанционния съд, довело до удължаване на устната фаза на производството, Confebask представя удостоверения от генералния финансов директор на всяка от трите Territorios Históricos, удостоверяващи, че някои предприятия, за които освен това се удостоверява, че са били членове на Confebask към момента на подаване на жалбите по дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01, са засегнати от всяко от обжалваните решения, и по-специално от разпореждането за възстановяване на разглежданите данъчни кредити (вж. точка 80 по-горе).
- 106 В своето становище относно документите, представени от Confebask след съдебното заседание, Комисията счита, че Confebask не е привела доказателство, че по отношение на разглежданите получатели има разпореждане за възстановяване.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

- 107 Когато в настоящия случай става въпрос за подадена от сдружение жалба за отмяна, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика закрилата на общи интереси не е достатъчна, за да се установи допустимостта на такава жалба (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 декември 1962 г. по дело Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes и др./Съвет, 16/62 и 17/62, Recueil, стр. 901, 919 и 920 и Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело DEFI/Комисия, 282/85, Recueil, стр. 2469, точки 16—18).
- 108 По принцип не е допустимо сдружение като Confebask, на което е поверена защитата на интересите на баските предприятия, да подава жалба за отмяна срещу окончателно решение на Комисията в областта на държавните помощи, освен ако предприятията, които то представлява, или някои от тях имат процесуална легитимация на собствено основание или ако може да докаже личен интерес (вж. Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Fogum 187/Комисия, С-182/03 и С-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 56 и цитираната съдебна практика).

- 109 В светлината на тези принципи следва да се прецени дали Confebask има процесуална легитимация в настоящия случай.
- 110 Що се отнася до въпроса дали членовете на Confebask или членовете на неговите членове са процесуално легитимирани да оспорват на собствено основание обжалваните решения, следва да се разгледа дали те са лично и пряко засегнати от обжалваните решения по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.
- 111 Физическо или юридическо лице може да твърди, че е лично засегнато, само ако спорният акт го засяга поради някои качества, които са му присъщи, или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин както адресата (вж. Решение на Съда от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197, 223, и Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-298/00 P, Recueil, стр. I-4087, точка 36 и цитираната съдебна практика).
- 112 В това отношение потенциалните получатели по схема за помощ не могат само в това си качество да се считат лично засегнати от решението на Комисията, установяващо несъвместимостта на тази схема с общия пазар (вж. Определение на Първоинстанционния съд от 10 март 2005 г. по дело Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia и др./Комисия, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00—T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00—T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00—T-276/00, T-281/00, T-287/00 и T-296/00, Recueil, стр. II-787, точка 34 и цитираната съдебна практика).
- 113 Различно е обаче положението на предприятие, което е засегнато от съответното решение не само като предприятие, потенциален получател по схема за спорна помощ, но също и в качеството си на ефективен получател на индивидуално предоставена помощ съгласно тази схема, чието възстановяване Комисията е разпоредила (вж. в този смисъл Решение на Съда от 19 октомври 2000 г. по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, C-15/98 и C-105/99, Recueil, стр. I-8855, точка 34 и Решение на Съда по дело Италия/Комисия, точка 111 по-горе, точки 38 и 39).

- 114 В настоящия случай обаче от представените от Confebask след съдебното заседание документи е видно, че някои предприятия, нейни членове към момента на подаване на жалбите по дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01, са засегнати от разглежданите във всяко от обжалваните решения данъчни мерки като ефективни получатели на индивидуална помощ, предоставена съгласно разглежданите данъчни схеми, чието възстановяване Комисията е разпоредила. Всъщност удостоверенията, изхождащи от генералните финансови директори на всяка от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, споменават предприятия, които са се ползвали от данъчния кредит от 45 %, и доверяват, че те са засегнати от обжалваните решения.
- 115 Ето защо тези предприятия трябва да се разглеждат като лично засегнати от обжалваните решения. В това отношение, доколкото условията за допустимост на жалбите могат във всеки момент да се разгледат служебно от общностния съд, няма никаква пречка той да вземе предвид допълнителните данни, представени в настоящия случай в рамките на устната фаза на производството (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2006 г. по дело Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid и Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Комисия, Т-95/03, Recueil, стр. II-4739, точка 50).
- 116 Що се отнася до условието за пряко засягане, обжалваните решения задължават Кралство Испания да вземе необходимите мерки, за да възстанови разглежданите помощи от получателите. Ето защо предприятията, които са се възползвали от тях, трябва да се приемат за пряко засегнати от тези решения (вж. в този смисъл Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 113 по-горе, точка 36 и Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 2007 г. по дело Salvat père & fils и др./Комисия, Т-136/05, Сборник, стр. II-4063, точка 75).
- 117 От това следва, че самите тези предприятия, членове на Confebask, трябвало да се считат процесуално легитимирани.
- 118 След като Confebask представлява предприятия, поне някои от които имат на собствено основание процесуална легитимация, тя има процесуална легитимация да оспорва обжалваните решения.

II — По основателността на жалбите

- 119 Следва да се разгледат правните основания, изведени от липсата на държавна помощ, от съвместимостта на разглежданите схеми с общия пазар, от злоупотребата с власт на Комисията и от това, че разглежданата помощ има характер на съществуваща помощ, повдигнати от Confebask, жалбоподател по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, преди да се разгледа правното основание, изведено от процесуален недостатък и от нарушението на принципите на правната сигурност, на добра администрация, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране, повдигнати както по дела T-227/01—T-229/01, така и по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, и след това правното основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност, на което се позовават жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01.

A — По правното основание, изведено от липсата на държавна помощ по смисъла на член 87 ЕО (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)

- 120 В своите жалби по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 Confebask първо се позовава на факта, че разглежданите данъчни кредити не предполагат никакво намаляване на данъчните постъпления. Второ, тя поддържа, че Комисията не е доказала в достатъчна степен, че разглежданите мерки засягат вътреобщностната търговия и водят до нарушение на конкуренцията. Трето, тя оспорва специфичния характер на разглежданите данъчни мерки. Четвърто, тя се позовава на факта, че естеството и структурата на данъчната система оправдават разглежданите данъчни кредити. Пето, на последно място тя прави оплакване, изведено от неприложимостта на член 87 ЕО в настоящия случай.

1. По първата част, изведена от липсата на намаляване на данъчните постъпления

а) Доводи на страните

121 Confefask поддържа, че твърдението на Комисията в обжалваните решения, че разглежданите данъчни кредити водели до намаляване на данъчните постъпления, предполага съществуването на обща данъчна ставка, от гледна точка на която всяко данъчно облекчение би довело до загуба на ресурси и следователно до държавна помощ. Confefask обаче поддържа, че такава ставка не съществува, и подчертава, че законодателствата на всички държави членки съдържат форми за освобождаване. Освен това оспорваните Normas Forales имали за цел да насърчат на инвестициите. Така те генерирали постъпления, тъй като самите тези инвестиции подлежали на облагане.

122 Комисията оспорва основателността на тези доводи.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

123 По силата на член 87, параграф 1 ЕО всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, е несъвместима с общия пазар, доколкото засяга търговията между държавите членки.

124 От постоянната съдебна практика на Съда следва, че понятието за помощ включва не само положителни престации като субсидии, но също и намеса, която под различни форми облекчава разходите, обичайно в тежест на бюджета на едно

предприятие, и която поради това, без да е субсидия в тесния смисъл на това понятие, е от същото естество и има подобни последици (Решение на Съда от 19 май 1999 г. по дело Италия/Комисия, C-6/97, Recueil, стр. I-2981, точка 15).

125 Мярка, с която публичните власти предоставят на някои предприятия данъчно освобождаване, което, макар да не се изразява в прехвърляне на ресурси на държавата, поставя получателите в по-благоприятно финансово положение от това на други данъчнозадължени лица, все пак представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (Решение на Съда от 15 март 1994 г. по дело Banco Exterior de España, C-387/92, Recueil, стр. I-877, точка 14).

126 В настоящия случай е достатъчно да се установи, че разглежданият данъчен кредит от 45 % предоставя на предприятията получатели намаляване на данъчната им тежест, равняващо се на 45 % от размера на инвестицията, за която може да бъде получена помощ, както правилно отбелязва Комисията в обжалваните решения (точка 54 от Решение 2002/820, точка 62 от Решение 2003/27 и 2002/894). Всъщност при липсата на този данъчен кредит предприятието трябва да заплати цялата окончателна сума на дължимия данък. Предприятието — получател на този данъчен кредит, следователно е поставено в по-благоприятно финансово положение от това на другите данъчнозадължени лица.

127 Следователно обратно на това, което твърди Confebask, Комисията правилно е счела, че разглежданите данъчни кредити предполагат загуба на данъчни постъпления.

128 В това отношение твърдението на Confebask, че Комисията основала логическите си разсъждения на обща данъчна ставка, не се подкрепя по никакъв начин. Обратно, от обжалваните решения е видно, че Комисията се позовава на нормалното равнище на данъка, произтичащо от разглежданата данъчна система (точка 56 от Решение 2002/820, точка 64 от Решение 2003/27 и 2002/894).

129 Освен това обстоятелството, че данъчното право на държавите членки обхваща много случаи на освобождаване, не променя естеството на разглежданите мерки с оглед на правилата в областта на държавната помощ.

130 Накрая, що се отнася до довода, че разглежданите данъчни кредити целят да насърчат инвестициите с цел генериране на постъпления, следва да се припомни, че преследваната от дадена мярка цел не може да позволи тя да избегне квалификацията като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (Решение на Съда от 29 февруари 1996 г. по дело Белгия/Комисия, С-56/93, Recueil, стр. I-723, точка 79, Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 63). Този довод освен това се оказва трудно съвместим с предоставянето на данъчни отстъпки (Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, точка 62 и Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 64).

131 Ето защо първата част от това правно основание, изведена от липсата на намаляване на данъчните постъпления, трябва да се отхвърли като неоснователна.

2. По втората част, изведена от липсата на нарушение на конкуренцията и на въздействие върху вътреобщностната търговия, както и от липса на мотиви

а) Доводи на страните

132 На първо място, Confebask поддържа, че от гледна точка на член 253 ЕО мотивите на обжалваните решения не са достатъчни, що се отнася до засягането на търговията и нарушаването на конкуренцията, и по-конкретно се позовава на Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 113 по-горе (точка 66). Тежестта на присъщите на обжалваните решения последици изисквала особено добро мотивиране. Според Confebask Комисията неправилно счита, че данъчните кредити предизвикват нарушение на търговията, доколкото техните получатели могат да участват в търговията в Общността, без да прави никакво уточнение

в това отношение. Тя представила само общи данни относно износа и относно външната зависимост на баската икономика, без да представи проучване на пазара относно икономическия отрасъл, който бил поставен в по-неблагоприятно положение.

133 На второ място, Confedebask във всеки случай оспорва основателността на преценката на Комисията относно засягането на търговията. Тя поддържа, че ако общият данъчен натиск може според случая да повлияе на стратегията на предприятията, това не е така, когато става въпрос за просто стимулиране от временно естество, което не представлява определящ фактор за конкурентоспособността на предприятията. При това положение не било възможно да се защити системното възприемане на становището, че предприятията или отраслите, ползващи се от някакво данъчно облекчение, били в по-добри условия на конкуренция. Освен това според някои изследвания приетите от баските власти данъчни стимули имали само ограничено въздействие. Тези изследвания показват освен това, че данъчният натиск в страната на баските (Испания) бил по-висок от този в останалата част на Кралство Испания. Следователно критикуваните данъчни кредити сами по себе си не били от естество да засегнат търговията в Общността. Освен това данъчният натиск не бил единственият елемент, който оказвал влияние върху икономическото поведение на предприятията. Следвало също да се вземат предвид такива елементи като търговското и трудовото законодателство и това относно социалната сигурност. Тези фактори имали много по-голямо влияние от това, което Комисията отдава на въпросните данъчни кредити, и Комисията не била показала с какво разглежданите разпоредби се отличавали от всяка друга съществуваща разлика между данъчните законодателства на държавите членки.

134 Комисията оспорва основателността на тези доводи.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

135 По силата на член 87, параграф 1 ЕО само държавна помощ, която „засяга търговията между държавите членки“ и която „нарушава или заплашва да наруши конкуренцията“, е несъвместима с общия пазар.

136 Що се отнася до задължението за мотивиране на решенията на Комисията, от постоянната съдебна практика е видно, че мотивите трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, С-367/95 Р, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и Решение на Съда по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 113 по-горе, точка 65).

137 В настоящия случай от точка 57 от Решение 2002/820 и от точка 65 от Решения 2003/27 и 2002/894 е видно, че Комисията се основава на доклади, публикувани от Статистическата служба на баското правителство, и установява, че „баската икономика [е] икономика, в голяма степен отворена навън, с твърде силна тенденция към износ на нейната продукция“ и че „от тези характеристики на баската икономика следва, че предприятията получатели осъществяват икономически дейности, които могат да са предмет на търговия между държавите членки“. От това тя прави заключение, че при тези условия разглежданите помощи засилват позициите на предприятията получатели спрямо други конкурентни предприятия в търговията в Общността и че така се засяга тази търговия. Тя допълва, че „рентабилността на предприятията получатели се подобрява поради увеличаването на техния нетен резултат (печалбата след данъчното облагане)“ и че „така те са в състояние да се конкурират с предприятията, които не се ползват от данъчния кредит от 45 %, или понеже не са инвестирали, или понеже техните инвестиции не са достигнали прага от 2,5 милиарда испански песети след въвеждането на разглеждания данъчен кредит от 45 %“.

138 Така тези мотиви показват ясно и недвусмислено съображенията на Комисията относно последиците на данъчните кредити за търговията и за конкуренцията. Те дават възможност на заинтересованите страни да се запознаят с основанията за взетите мерки, а на Първоинстанционния съд — да упражни своя контрол.

- 139 Обжалваните решения се отличават в това отношение от решението, отменено от Съда в Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, точка 113 по-горе, на което се позовава Confebask. Всъщност, както се установява в точка 67 от това решение, за да стигне до извода за засягане на конкуренцията, Комисията се задоволила с просто твърдение, че помощта била селективна и запазена за отрасъла на корабоплаването в Сардиния (Италия). От изложеното по-горе обаче следва, че в обжалваните решения това не е така.
- 140 Освен това Комисията не може да бъде упреknата, че не е представила проучване относно икономическия отрасъл, който бил поставен в неблагоприятно положение, тъй като разглежданите данъчни правила имат междуотраслов характер и освен това испанските власти не са отговорили на искането за информация, съдържащо се в решенията за започване на официалните процедури по разследване, които са довели до обжалваните решения.
- 141 Ето защо предвид обстоятелствата по конкретния случай обжалваните решения трябва да се разглеждат като излагащи в достатъчна степен мотивите, поради които Комисията приема, че разглежданите мерки нарушават или заплахват да нарушат конкуренцията и засягат търговията в Общността. Следователно обжалваните решения отговарят на изискванията на член 253 ЕО в това отношение.
- 142 Що се отнася до основателността на преценката на Комисията, следва да се припомни, че когато предоставена от държава или чрез държавни ресурси финансовата помощ засилва позициите на предприятие спрямо други конкурентни предприятия в търговията в Общността, трябва да се смята, че търговията е засегната от помощта, макар и самото предприятие получател да не участва в износа (вж. Решение на Съда от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, C-75/97, Recueil, стр. I-3671, точка 47 и Решение на Първоинстанционния съд от 23 ноември 2006 г. по дело Ter Lembeek/Комисия, T-217/02, Recueil, стр. II-4483, точка 181 и цитираната съдебна практика). Впрочем Комисията е длъжна не да установи реално въздействие на тази мярка върху търговията между държавите членки и действително нарушение на конкуренцията, а само да изследва дали тя може да засегне тази търговия и да наруши конкуренцията (Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-372/97, Recueil, стр. I-3679, точка 44).

- 143 Освен това при схеми за помощи Комисията може да се ограничи да изследва общите характеристики на разглежданата схема, без да е длъжна да изследва всеки отделен случай на прилагане (Решение на Съда от 15 декември 2005 г. по дело Италия/Комисия, С-66/02, Recueil, стр. I-10901, точка 91; вж. в този смисъл Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 68). В случай като конкретно разглеждания, когато не е направено уведомление за разглежданите данъчни режими, не е необходимо мотивите на решенията на Комисията да съдържат актуализирана преценка на последиците на режимите за конкуренцията и засягането на търговията между държави членки (Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, точка 142 по-горе, точка 48).
- 144 В настоящия случай, що се отнася до условието относно засягането на търговията, както подчертава и Комисията в обжалваните решения (точка 57 от Решение 2002/820, точка 65 от Решения 2003/27 и 2002/894), от характеристиките на баската икономика е видно, че предприятията получатели осъществяват икономически дейности, които могат да са предмет на търговия между държавите членки.
- 145 При тези условия търговията в Общността може да бъде засегната от разглежданите данъчни предимства.
- 146 Що се отнася освен това до условието относно нарушението на конкуренцията, като облекчават разходите на ползващите се от тях предприятия, данъчните кредити подобряват конкурентното положение на тези предприятия получатели спрямо конкурентни предприятия, които не се ползват от посочените предимства. Ето защо от това следва нарушение на конкуренцията или най-малкото опасност от такова нарушение.
- 147 Следователно в настоящия случай Комисията правилно констатира, че данъчните кредити са от естество да засегнат търговията между държавите членки и да нарушат или заплашат да нарушат конкуренцията.

148 Това заключение не може да бъде оспорено от факта, че тези данъчни предимства са с временен характер, че тяхното влияние е ограничено и не е определящо или още от това, че те не представляват единственият елемент, който трябва да се вземе предвид. Всъщност съдебната практика не изисква нарушението на конкуренцията или заплахата от такова нарушение и засягането на търговията в Общността да са чувствителни или съществени (Решение на Първоинстанционния съд от 29 септември 2000 г. по дело СЕТМ/Комисия, T-55/99, Recueil, стр. II-3207, точка 94).

149 Също така при липсата на хармонизация на общностно равнище доводът, изведен от съществуващите различия между данъчните законодателства на държавите членки, е без значение с оглед на квалифицирането като държавна помощ.

150 От това следва, че втората част от това правно основание, изведена от липсата на нарушение на конкуренцията и на засягане на търговията в Общността, както и от недостатъчното мотивиране на обжалваните решения в това отношение, трябва да се отхвърли като неоснователна.

3. По третата част, изведена от общия характер на данъчните мерки

а) Доводи на страните

151 Confebask оспорва преценката на Комисията, че разглежданите разпоредби предоставят селективно предимство. Тя поддържа, че става въпрос за данъчна уредба с общ характер и че всички оператори могат да се ползват от нея. Също така въпросните Normas Forales нямали никаква регионална специфика, тъй като се прилагали спрямо всички предприятия, разположени в зоната на териториална компетентност на Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, и целели само да поставят в по-благоприятно положение значимите инвестиции. В това отношение Confebask счита, че Комисията е действала нелогично, като

в обжалваните решения се е отказала от елемента, изведен от регионалната специфика на мярката, който обаче се споменава в решенията за започване на официалната процедура по разследване.

- 152 Confebask поддържа, че използваният от Комисията в настоящия случай критерий за минималния инвестиционен праг не съответства на прилаганите в миналото критерии и не се споменава в Известието от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятията (вж. точка 7 по-горе), според което впрочем данъчните мерки не трябва да се квалифицират като държавна помощ само защото някои предприятия или някои отрасли са визирани в по-малка степен от други (Известие от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятията, точка 14).
- 153 Confebask се позовава и на приетия от Комисията *XXVIII Доклад относно политиката на конкуренция* (точка 207), според който сред данъчните мерки следва да се отграничава „случаят, в който получателите са някои предприятия или някои производства [...] от случая, в който разглежданите мерки имат междутраслови последици и целят да поставят в по-благоприятно положение цялата икономика [...] при второто положение мярката не представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 [ЕО], а обща мярка“.
- 154 Тя допълва, че данъчните схеми често съдържат количествени критерии и че използването на такъв критерий, за да се направи заключение за селективността на една данъчна мярка, практически би поставило всички данъчни разпоредби на държавите членки на разглеждане през призмата на държавните помощи. Според нея такъв контрол би излязъл извън предвиденото в Договора.
- 155 Освен това Confebask поддържа, че разглежданите мерки били общи мерки, тъй като Diputaciones Forales нямали никакви дискреционни правомощия. Според нея данъчните кредити се предоставяли автоматично и властите само проверявали дали данъчнозадължените лица отговарят на изискуемите условия, за да се ползват от тях. Тя допълва, че испанският правопорядък забранява произволната преценка на администрацията. Впрочем Confebask поддържа, че като предвиджат, че властите определят размера на инвестицията с решение, определящо приложимите спрямо данъчния кредит срокове и ограничения, разглежданите

разпоредби въвеждат „механизъм за управление“, позволяващ да се провери дали са изпълнени изискуемите условия, без да се предоставя свобода на преценка на Diputaciones.

- 156 Накрая, Confebask отбелязва, че едно правило с общо значение въвежда държавна помощ само ако представлява „законова рамка, позволяваща предоставянето ѝ [...] без допълнителни формалности; т.е. ако не съществува никаква свобода на преценка“. За сметка на това, както се подразбира от гледната точка на Комисията, ако трябвало да се заключи, че спорните Normas Forales били просто овластяващи мерки, не би могло те да се квалифицират като държавна помощ. Във всеки случай така обжалваните решения били „лишени от съдържание“.
- 157 Комисията, подкрепяна от Comunidad autónoma de La Rioja, оспорва тези доводи.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

- 158 Следва да се припомни, че спецификата на една държавна мярка, по-конкретно селективният ѝ характер, представлява една от характеристиките на понятието за държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. В това отношение е важно да се провери дали съответната мярка води до изключителни предимства в полза на определени предприятия или на някои отрасли на дейност (Решение по дело СЕТМ/Комисия, точка 148 по-горе, точка 39; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, точка 142 по-горе, точка 26).
- 159 В настоящия случай в обжалваните решения Комисията обосновава селективния характер на разглежданите разпоредби с минималния размер на инвестицията (2,5 милиарда испански песети), което ограничава приложимостта на данъчния кредит само спрямо предприятията, които са способни да направят такива инвестиции, и при условията на евентуалност с дискреционното правомощие на

данъчните администрации (точки 60 и 61 от Решение 2002/820; точки 68 и 69 от Решения 2003/27 и 2002/894; вж. точка 28 по-горе).

- 160 Следва да се приеме преди всичко че Confebask не може да се позове на липсата на логика в обжалваните решения поради изоставянето от Комисията на елемента, изведен от регионалната специфика на разглежданите мерки, за който се твърди, че е посочен в решенията за започване на официалната процедура по разследване, за да направи заключение за техния селективен характер. Всъщност тези решения не се основават на регионалната специфика на разглежданите схеми и поради това този довод почива на неправилния прочит на тези решения (вж. точка 22 по-горе и Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точки 19, 20 и 56).
- 161 Освен това от обжалваните решения (точка 60 от Решение 2002/820; точка 68 от Решения 2003/27 и 2002/894) е видно, че само предприятията, които извършат инвестиции, надвишаващи прага от 2,5 милиарда испански песети (15 025 303 EUR), и то след 1 януари 1995 г. (Решение 2002/820) и след 1 януари 1997 г. (Решение 2003/27 и Решение 2002/894), могат да се ползват от разглеждания данъчен кредит от 45 %. За всички други предприятия, дори когато направят инвестиции, но без да превишат посочения по-горе праг, е изключена възможността да се ползват от разглежданото предимство.
- 162 Налага се изводът, че като ограничават прилагането на данъчния кредит за инвестициите в нови дълготрайни материални активи, надхвърлящи 2,5 милиарда испански песети, баските власти са запазили въпросното данъчно предимство за предприятията, които разполагат със значителни финансови ресурси. Следователно Комисията е могла с основание да заключи, че предвидените в разглежданите Normas Forales данъчни кредити са били предназначени за селективно прилагане спрямо „определени предприятия“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 157 и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, точка 39).
- 163 Освен това фактът, че данъчните режими често съдържат количествени критерии, не позволява да се заключи, че разглежданите в настоящия случай разпоредби — като въвеждат данъчно предимство, което поставя в по-благоприятно положение предприятията, разполагащи със значителни финан-

сови ресурси — са извън приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО (вж. в този смисъл Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, точка 40).

- 164 Доводите, изведени от Известието от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятия, не позволяват да се направи заключение за общия характер на разглежданите мерки. Всъщност това известие предвижда, че общите мерки не представляват държавна помощ, дори ако някои предприятия или някои отрасли се ползват от тях повече, отколкото други. В настоящия случай обаче разглежданите мерки не са общи, тъй като, както беше отбелязано по-рано (вж. точка 162 по-горе), само някои предприятия могат да се ползват от тях.
- 165 Освен това разглежданите в настоящия случай схеми, макар да имат междуотраслов характер, запазват предимства за някои предприятия, за които се прилагат баските данъчни режими. Следователно те не могат да се разглеждат като целящи да поставят в по-благоприятно положение цялата икономика в смисъла, който влага Комисията в своя *XXVIII доклад относно политиката на конкуренция*, на който се позовава Confebask (вж. точка 153 по-горе), и така те не могат да избегнат квалифицирането им като селективни мерки.
- 166 От изложеното по-горе следва, че разглежданите данъчни кредити представляват селективно предимство „в полза на някои предприятия“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.
- 167 Подобна констатация сама по себе си е достатъчна, за да се установи, че разглежданите данъчни кредити изпълняват условието за специфичност, което представлява една от характеристиките на понятието за държавна помощ. Ето защо не следва повече да се разглежда дали селективният характер на разглежданите мерки следва и от наличието или липсата на дискреционно правомощие на администрацията при прилагането на тези мерки (вж. в този смисъл Решение на Съда от 15 юли 2004 г. по дело Испания/Комисия, C-501/00, *Rescueil*, стр. I-6717, точки 120 и 121 и Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 160), и то още повече като се има предвид, че критерият за наличие или липса на дискреционно правомощие на администрацията в настоящия случай се използва от Комисията при условията на евентуалност (точка 61 от Решение 2002/820; точка 69 от Решения 2003/27 и 2002/894).

- 168 Във всеки случай когато става въпрос за характера, дискреционен или не, на правомощието на Diputaciones Forales в настоящия случай, трябва да се припомни, че доводите на Confebask в това отношение вече са били отхвърлени от Първоинстанционният съд, що се отнася до данъчния кредит от 45 %, предвиден от шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 de Álava, разглеждан в Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе (точки 150—154) и в Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе (точки 32—35). Първоинстанционният съд така счита, че тези разпоредби предоставят на администрацията дискреционно правомощие, което по-конкретно ѝ позволява да променя размера или условията за предоставяне на разглежданите данъчни предимства в зависимост от характеристиките на инвестиционните проекти, представени на нейната преценка.
- 169 Що се отнася до измененията, направени с шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 de Álava, разглеждана в Решение по дело Demesa и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, за 1998 г. и 1999 г. (вж. точка 13 по-горе), те въвеждат понятието „инвестиционен процес“, в рамките на който могат да влязат инвестициите, които „тъй като са осъществени в подготвителната фаза на проекта в основата на инвестициите, имат необходима и пряка връзка с посочения процес“. Налага се обаче изводът, че тези понятия не са определени, така че дискреционното правомощие на администрацията в това отношение се запазва.
- 170 Що се отнася до данъчните кредити, приложими в Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa, от разглежданите разпоредби е видно (вж. точка 15 по-горе), че Diputaciones Forales се ползват с дискреционно правомощие, по-конкретно относно размера, за който се прилага данъчният кредит от 45 %, продължителността на инвестиционния процес и обхвата на понятието за инвестиции, за които могат да бъдат получени данъчни кредити. Впрочем както установява Комисията, без това да е било оспорено (точка 69 от Решения 2003/27 и 2002/894), понятията за „инвестиционен процес“ и за „подготвителна фаза на инвестицията“ не са определени, така че тя с основание е могла да заключи, че регионалните власти разполагат със свобода на преценка по този въпрос.
- 171 Накрая, както подчертава Комисията в своите писмени изложения, за да се отхвърли квалификацията като обща мярка, не е необходимо да се проверява дали поведението на администрацията има произволен характер. Достатъчно е, както е сторено в настоящия случай, да се установи, че посочената администрация разполага с дискреционно право на преценка (Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 154).

172 Накрая, що се отнася до довода, че ако се приеме, че администрацията притежава дискреционно правомощие, то разглежданите мерки трябва да се приемат само като оправомощаване, за което не трябва да се прави уведомление, той също трябва да се отхвърли. Всъщност спорните разпоредби определят точно условията за предоставяне на данъчни кредити и с основание са счетени от Комисията за схеми за помощи, за които трябва да се направи уведомление.

173 От изложеното по-горе следва, че разглежданите разпоредби представляват селективни мерки.

4. По четвъртата част, изведена от обосноваване на данъчните мерки с естеството и общата структура на данъчната система

а) Доводи на страните

174 Confebask твърди, че Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa уреждат автономно своя данъчен режим в зависимост от икономическите политики, приети от демократично избраните представителни органи. Ето защо разглежданите данъчни разпоредби представлявали инструмент на данъчната политика и на икономическата организация, произтичащ от политическия и икономическия избор на държавата, които не могат да бъдат подложени на контрол на общностно равнище.

175 Confebask поддържа освен това, че спорните данъчни разпоредби имат обективен и хоризонтален характер и благоприятно въздействие върху трудовата заетост и инвестициите, при пълна съвместимост с естеството и структурата на разглежданите данъчни режими.

- 176 Накрая, установяването на данъчни предимства в зависимост от някои минимални инвестиционни прагове съответствало на целта на разглежданите разпоредби. Тази цел се изразявала в получаване на постъпления от дейностите на предприятията, като същевременно се следи за насърчаване на тяхното развитие, за да се запази възможността им да плащат данъчните си задължения. От тази гледна точка би било логично оспорваните данъчни мерки да не приравняват малките и големите инвестиции.
- 177 Комисията, подкрепяна от Comunidad autónoma de La Rioja, оспорва тези доводи като неоснователни.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

- 178 В началото следва да се отбележи, че фактът, че Territorios Históricos имат призната и защитена от испанската конституция данъчна автономия, не ги освобождава от задължението да спазват разпоредбите на Договора в областта на държавните помощи. В това отношение член 87, параграф 1 ЕО, като споменава помощта, предоставена от „държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма“, визира всяка помощ, финансирана чрез публични ресурси. От това следва, че мерките, взети от от вътредържавни структури (децентрализирани, федерални, регионални или други) на държавите членки, независимо от правния статут и наименованието на тези структури, попадат, на същото основание като приетите от федералната или централната власт мерки, в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО, ако са налице условията на тази разпоредба (Решение на Съда от 14 октомври 1987 г. по дело Германия/Комисия, 248/84, Recueil, стр. 4013, точка 17 и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, точка 57).
- 179 По-нататък следва да се припомни, че обосноваването на разглежданите мерки „с естеството или структурата на системата“ препраща към съгласуваността на една конкретна данъчна мярка с вътрешната логика на данъчната система като цяло (вж. в този смисъл Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, точка 142 по-горе, точка 39). Така спрямо една конкретна данъчна мярка, която е обоснована от вътрешната логика на данъчната система — като прогресивния характер на данъка, обоснован от логиката за преразпределянето му — ще бъде избегнато прилагането на член 87, параграф 1 ЕО (Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 164).

- 180 В настоящия случай Confebask твърди, че разглежданите данъчни мерки се основават на обективни критерии и имат хоризонтален характер. Както обаче вече беше установено по-горе (вж. точки 158—166 по-горе), от това разглежданите мерки не стават по-малко селективни и тези доводи не позволяват да се приеме, че те представляват мерки, обосновани от вътрешната логика на съответната данъчна система.
- 181 По-нататък Confebask твърди, че установяването на минимален инвестиционен праг съответствало на целта на разглежданите разпоредби, по-конкретно за насърчаване на инвестициите в трите Territorios Históricos и за запазване на възможността на предприятията да плащат данъчните си задължения.
- 182 Фактът, че възможността за ползването на дадена помощ е запазена за ограничена категория предприятия, обаче не отразява общото желание за насърчаване на инвестициите.
- 183 Освен това по този начин Confebask се задоволява с позоваване на общи цели на икономическата политика, които са външни за разглежданата данъчна система.
- 184 Преследваната с разглежданите мерки цел обаче не може да им позволи да избегнат квалифицирането като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Всъщност ако се следва тази теза, би било достатъчно публичните власти да се позоват на законността на целите, преследвани чрез приемането на помощ, за да може тя да се приеме за обща мярка, за която не се прилага член 87, параграф 1 ЕО. Тази разпоредба обаче не прави разграничение според причините или целите на държавната намеса, а я определя в зависимост от нейните последици (Решение на Съда от 26 септември 1996 г. по дело Франция/Комисия, C-241/94, Recueil, стр. I-4551, точка 20 и Решение по дело СЕТМ/Комисия, точка 148 по-горе, точка 53).

185 Ето защо разглежданите специфични данъчни мерки не могат да се разглеждат като оправдани от естеството или структурата на данъчната система, които Комисията взима предвид.

186 Следователно в обжалваните решения Комисията правилно приема, че данъчните кредити, съответстващи на 45 % от размера на инвестицията, представляват държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

5. По оплакването, изведено от неприложимостта на член 87 ЕО по отношение на разглежданите мерки

187 В рамките на отговора си от 3 февруари 2005 г. на поставените от Първоинстанционния съд въпроси по дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 (вж. точка 47 по-горе) Confebask отбелязва, че по делата, по които са постановени Решение на Съда от 11 ноември 2004 г. по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия и Решение на Съда по дело Ramondín и др./Комисия, точка 45 по-горе, жалбоподателите поддържат, че от контрола на държавните помощи се изключва данъчна мярка, приета преди резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 1 декември 1997 г. относно кодекс за поведение при данъчното облагане на юридическите лица (ОВ С 2, 1998 г., стр. 2) и преди Известието от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятия. Confebask обявява, че се присъединява към това оплакване, което е отхвърлено от Съда като ново и поради това недопустимо.

188 Първоинстанционният съд установява, че такова оплакване, повдигнато в рамките на отговор на въпроси на Първоинстанционния съд, трябва да се отхвърли като недопустимо по смисъла на член 48, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник. То всъщност представлява ново правно основание, представено в хода на производството, без при това да почива на правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.

- 189 Несъмнено основание, представляващо допълнение към основание, което е изложено преди това пряко или имплицитно в исковата молба или жалбата, трябва да се приеме за допустимо (Решение на Съда от 19 май 1983 г. по дело Verros/Парламент, 306/81, Recueil, стр. 1755, точка 9 и Решение на Съда от 22 ноември 2001 г. по дело Нидерландия/Съвет, C-301/97, Recueil, стр. I-8853, точка 169).
- 190 Въпреки това, дори да се предположи, че оплакването, изведено от неприложимостта на член 87 ЕО по отношение на разглежданите мерки, може да се приеме за допълнение към правното основание, основано на липсата на държавна помощ по смисъла на член 87 ЕО, разгледано в точки 120—186 по-горе, следва да се приеме, че то във всеки случай трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 191 Всъщност следва да се припомни, че по силата на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба трябва по-конкретно да посочва предмета на спора и кратко обобщение на изложените правни основания. Съгласно постоянната съдебна практика те трябва да са посочени достатъчно ясно и точно, за да се позволи на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да е допустим(а) искът или жалбата, е необходимо съществени правни и фактически обстоятелства, на които той или тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 27 февруари 1997 г. по дело FFSA и др./Комисия, T-106/95, Recueil, стр. II-229, точка 124, Определение по дело Asia Motor Франция и др./Комисия, точка 95 по-горе, точка 49 и Решение на Първоинстанционния съд от 19 юли 2007 г. по дело FG Marine/Комисия, T-360/04, непубликувано в Recueil, точка 33 и цитираната съдебна практика).
- 192 В настоящия случай обаче твърдяното нарушение изобщо не е заявено. Всъщност Confebask се задоволява да се присъедини към доводите в тази насока, представени пред Съда от жалбоподателите по делата, по които са постановени Решение по дело Demesa и Решение по дело Ramondín, точка 45 по-горе.
- 193 Ето защо оплакването, изведено от неприложимостта на член 87 ЕО по отношение на разглежданите мерки, трябва да се отхвърли като недопустимо.

194 Следователно правното основание, изведено от липсата на държавна помощ, трябва да се отхвърли в неговата цялост.

Б — По правното основание, изведено от твърдяната съвместимост на Normas Forales с общия пазар (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)

1. Доводи на страните

195 На първо място Confebask поддържа, че в обжалваните решения Комисията приема, че спорните разпоредби са несъвместими с общия пазар, тъй като не са изрично съобразени с общностните разпоредби относно отрасловата, регионалната или друга помощ. От това Confebask прави извод, че за да бъдат спазени нормите в областта на държавните помощи, националните норми, които изменят данъчната тежест, трябва да уточняват за кои предприятия не се прилагат, за да не бъдат несъвместими с общия пазар. Confebask обаче поддържа, че данъчното право не трябва да съдържа такива уточнения. Във всеки случай Confebask счита, че е трябвало Комисията конкретно да разясни защо помощите са несъвместими с общия пазар, дори при липсата на такива уточнения.

196 На второ място Confebask упреква Комисията, че е направила заключение за несъвместимостта на Normas Forales с Насоките от 1998 г. (вж. точка 8 по-горе) след съвсем формално и абстрактно разглеждане, без да извърши конкретно разглеждане, и то независимо че Насоките били лишени от задължително правно действие и поради това несъвместимостта на дадена помощ не могла да се основава на тях без задълбочен анализ.

197 Комисията, поддържана от Comunidad autónoma de La Rioja, иска това правно основание да бъде отхвърлено като неоснователно.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

- 198 Следва да се припомни, че Комисията има широко право на преценка в областта на член 87, параграф 3 ЕО (Решение на Съда от 21 март 1990 г. по дело Белгия/Комисия, C-142/87, *Rescueil*, стр. I-959, точка 56 и Решение на Съда от 11 юли 1996 г. по дело SFEI и др., C-39/94, *Rescueil*, стр. I-3547, точка 36, Решение на Първоинстанционния съд от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, T-198/01, *Rescueil*, стр. II-2717, точка 148). Упражняваният от общностния съд контрол трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила и задължението за мотивиране, дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт. Общностният съд не трябва да заменя със своята икономическа преценка направената от Комисията преценка (вж. Решение по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, посочено по-горе, точка 148 и цитираната съдебна практика).
- 199 В областта на схеми за помощи Комисията може да се ограничи да изследва общите характеристики на разглежданата схема, без да е длъжна да изследва всеки отделен случай, в който тя се прилага (Решение от 15 декември 2005 г. по дело Италия/Комисия, точка 143 по-горе, точка 91; вж. в този смисъл Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 68).
- 200 Следва да се отбележи, че под прикритието на нарушение на член 87, параграф 3 ЕО Confedebask упреква Комисията главно за това, че не е мотивирала в достатъчна степен обжалваните решения.
- 201 От обжалваните решения (точки 77—93 от Решение 2002/820; точки 84—99 от Решения 2003/27 и 2002/894) е видно, че Комисията разглежда съвместимостта на разглежданите схеми за помощи от гледна точка на предвидените в член 87, параграф 3, букви а) и в) ЕО изключения, в светлината на приложимите в областта на регионалните помощи общностни правила (точки 77, 78 и 86 от Решение 2002/820; точки 84, 85 и 92 от Решения 2003/27 и 2002/894, които се позовават на Известие на Комисията относно метода за прилагането на член [87], параграф 3, букви а) и в) по отношение на регионалните помощи (ОВ С 212, 1988 г., стр. 2) и на Насоките от 1998 г. (вж. точка 8 по-горе), в областта на помощите за инвестиции (точки 82, 89 и 92 от Решение 2002/820 и точки 88, 95 и 98 от Решения 2003/27 и 2002/894, които се позовават на първата резолюция на Съвета от 20 октомври

1971 година на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно общите схеми за регионална помощ (ОВ С 111, стр. 1), на Известие на Комисията относно схемите за регионални помощи (ОВ С 31, 1979 г., стр. 9) и на Известие на Комисията относно многоотрасловата рамка за регионалните помощи в полза на големи инвестиционни проекти (ОВ С 107, 1998 г., стр. 7), в областта на помощта за малките и средните предприятия (МСП) (точки 81 и 88 от Решение 2002/820; точки 87 и 94 от Решения 2003/27 и 2002/894, които се позовават на Известие на Комисията относно общностната рамка на помощта за МСП (ОВ С 213, 1992 г., стр. 2) и в областта на помощта за предприятия в затруднено положение (точка 93 от Решение 2002/820 и точка 99 от Решения 2003/27 и 2002/894, които се позовават на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднено положение (ОВ С 368, 1994 г., стр. 12), изменени с Насоките от 1999 г. (ОВ С 288, стр. 2).

202 Преди всичко Комисията посочва, че изглежда данъчните кредити биха могли да отговарят, най-малкото частично, на условията, поставени от Насоките от 1998 г., тъй като, от една страна, те имат за основа инвестиционните разходи, и от друга страна, са изплатени в размер до 45 % от инвестицията (вж. точка 77 от Решение 2002/820, точка 84 от Решения 2003/27 и 2002/894). След това тя посочва, че все пак те не могат да се ползват от някое от предвидените в член 87, параграф 3 ЕО регионални изключения. Всъщност Комисията посочва, че Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa не могат да се ползват от предвиденото в член 87, параграф 3, буква а) ЕО изключение поради много високия брутен вътрешен продукт на глава от населението (вж. точка 78 от Решение 2002/820, точка 85 от Решения 2003/27 и 2002/894). Тя допълва, че данъчните кредити не могат да се разрешат и въз основа на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, тъй като техният обхват превишава таваните, предвидени в последователните карти за регионалната помощ (точка 79 от Решение 2002/820, точка 86 от Решения 2003/27 и 2002/894). Впрочем Комисията уточнява също, че те могло да се отнасят до заместващи инвестиции, както и до разходи, свързани с „инвестиционния процес“ или с „инвестициите в подготвителна фаза“. Комисията обаче счита, че при липсата на точна дефиниция на тези понятия не може да се изключи, че предметът на разглежданите помощи може да включва първоначалната инвестиция, но също и други разходи, които не могат да се считат за инвестиционни разходи съгласно приложимите в тази област общностни правила (точка 82 от Решение 2002/820, точка 88 от Решения 2003/27 и 2002/894). Тя посочва, че разглежданите мерки не са ограничени до зоните, за които могло да бъдат получени помощи, нито са ограничени по размер и поради

това не могат да се приемат за съвместими въз основа на предвиденото в член 87, параграф 3, буква в) ЕО регионално изключение (точка 84 от Решение 2002/820, точка 90 от Решения 2003/27 и 2002/894).

203 Що се отнася до мерките в полза на инвестиционните разходи, които не отговарят на общността дефиниция, Комисията приема, че те спадат към категорията на оперативните помощи, които по принцип са забранени и които в настоящия случай не могат да се ползват от предвиденото в член 87, параграф 3, буква а) ЕО изключение (точки 85 и 86 от Решение 2002/820, точки 91 и 92 от Решения 2003/27 и 2002/894).

204 Комисията установява, че разглежданите мерки не могат да се ползват от изключението по член 87, параграф 3, буква в) ЕО относно помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои дейности, тъй като те не съответстват на приложимите общностни разпоредби нито що се отнася до МСП (точка 88 от Решение 2002/820, точка 94 от Решения 2003/27 и 2002/894), нито що се отнася до големите предприятия, тъй като разглежданите схеми не се отнасят до определени дейности (точки 89 и 90 от Решение 2002/820, точки 95 и 96 от Решения 2003/27 и 2002/894).

205 Освен това при липсата на отраслови ограничения Комисията отбелязва, че данъчните кредити от 45 % биха могли да не спазват отрасловите правила (точка 91 от Решение 2002/820, точка 97 от Решения 2003/27 и 2002/894).

206 Накрая, Комисията приема, че разглежданите схеми не могат да се възползват и от другите предвидени в член 87, параграфи 2 и 3 ЕО изключения (точка 94 от

Решение 2002/820, точка 100 от Решения 2003/27 и 2002/894). От това тя прави заключение, че разглежданите схеми за помощи са несъвместими с общия пазар.

- 207 Тя допълва, че обжалваните решения, които се отнасят до схеми за помощи, не изключват възможността въз основа на присъщите им характеристики индивидуални помощи да се приемат, изцяло или частично, за съвместими с общия пазар (точка 98 от Решение 2002/820, точка 105 от Решение 2003/27, точка 107 от Решение 2002/894).
- 208 От изложеното по-горе следва, че предвид, от една страна, естеството на схеми за помощи на разглежданите мерки, и от друга страна, липсата на предоставяне на информация от испанските власти относно получателите по разглежданите схеми, независимо от исканията на Комисията в това отношение, анализът на Комисията не може да се приеме за абстрактен.
- 209 Confebask освен това не предоставя никакво доказателство, което по някакъв начин да обоснове твърдението за погрешния характер на анализа на Комисията от гледна точка на съвместимостта на разглежданите мерки с общия пазар. По-конкретно Confebask не излага никакъв довод, показващ, че прилагането на Насоките от 1998 г. в настоящия случай би засегнало по някакъв начин законосъобразността на обжалваните решения.
- 210 От това следва, че правното основание, оспорващо несъвместимостта на разглежданите данъчни кредити с общия пазар, е неоснователно.

В — По правното основание, изведено от злоупотреба с власт (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)

1. Доводи на страните

- 211 В писмените си изложения Confebask поддържа неколккратно, че Комисията е злоупотребила с власт, тъй като е използвала правомощията, които има на основание член 87 ЕО за целите на хармонизирането на данъчните системи на държавите членки. Confebask изтъква, че тъй като опитите за хармонизация на Комисията са се провалили, обжалваните решения се вписват в рамките на общ процес, предприет от Комисията, за хармонизиране на прякото данъчно облагане на предприятията чрез държавните помощи, вместо да използва предвидения за тази цел в член 96 ЕО надлежен ред.
- 212 Комисията, подкрепяна от Comunidad autónoma de La Rioja, иска това правно основание да се отхвърли.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

- 213 Следва да се припомни, че едно решение е опорочено поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства се установява, че е било прието с единствената или поне определящата цел да постигне различни от изложените в него цели (вж. Решение на Съда от 22 ноември 2001 г. по дело Нидерландия/Съвет, C-110/97, Recueil, стр. I-8763, точка 137 и цитираната съдебна практика и Решение по дело Ramondín и др./Комисия, точка 45 по-горе, точка 44).

- 214 В настоящия случай Confebask обаче не посочва никакво обективно доказателство, позволяващо да се направи заключение, че истинската цел, преследвана от Комисията с приемането на обжалваните решения, е била да постигне данъчна хармонизация.
- 215 Впрочем Confebask не доказва и наличието на каквато и да било фактическа хармонизация, осъществена на общностно равнище с обжалваните решения (вж. в този смисъл Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, точка 85).
- 216 При тези условия правното основание, изведено от злоупотреба с власт, трябва да се отхвърли като неоснователно.

Г — По правното основание, изведено от характера на съществуваща помощ на разглежданата помощ (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)

1. Доводи на страните

- 217 Confebask поддържа, че ако се предположи, че разглежданите Normas Forales представляват държавна помощ, те трябвало да се квалифицират като съществуваща помощ и следователно трябвало да се отмени задължението за възстановяване.
- 218 На първо място, по дело T-265/01 Confebask поддържа, че Territorio Histórico de Álava въвела през 1981 г., 1983 г. и 1984 г., т.е. преди присъединяването на Кралство Испания към Общността, данъчни кредити, които са „по същество идентични“ с шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 de Álava, за да се насърчат инвестициите. Така Confebask споменава данъчния кредит от 15 % от инвестицията, въведен през 1981 г., поставен в зависимост от условия за запазване на заетостта в продължение на две години, за увеличаване на персонала и на инвестициите, чийто процент се увеличава на 20 % през 1984 г.; данъчният кредит от 50 %, въведен през 1983 г. след наводненията от 1983 г.,

увредили недвижимите активи; този от 50 % от инвестициите, извършени през 1984 г. и 1985 г., който също е подчинен на определени условия, по-конкретно за самофинансиране от поне 25 %. Според Confebask следователно става въпрос за съществуваща помощ по силата на член 1, буква б), подточка i) от Регламент № 659/1999.

219 На второ място, по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 Confebask твърди, че разглежданите Normas Forales се вписват в продължението на разпоредби, приети след присъединяването на Кралство Испания към Общността и по отношение на които Комисията не е възразила.

220 В това отношение Confebask поддържа по дело T-270/01, че Territorio Histórico de Guipúzcoa приема на 22 април 1986 г. и на 27 април 1987 г. Normas Forales № 4/1986 и № 14/1987, съдържащи намаляване на данъка с 50 % от инвестициите, което според нея е аналогично на оспореното в обжалваните решения.

221 Също така тя твърди по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, че данъчните кредити, въведени през 1988 г. в трите Territorios Históricos, и разглежданите в настоящия случай данъчни режими са твърде сходни. Според Confebask обаче тези данъчни кредити от 1988 г. били разрешени от Комисията в нейното Решение 93/337/ЕИО от 10 май 1993 година относно система за данъчни помощи за инвестициите в страната на баските (ОВ L 134, стр. 25). Впрочем тя се позовава на писмо на Комисията от 3 февруари 1995 г., според което последната взела предвид, че несъвместимостта на данъчните кредити от 1988 г. от гледна точка на свободата на установяване била коригирана.

222 Confebask допълва, че съдебната практика изисква съществено изменение на мярката, за да може тя да се квалифицира като нова помощ. Доколкото член 1, буква в) от Регламент № 659/1999 споменавал „измененията“ и така ограничаваал понятието за съществуваща помощ, той не трябвало да се тълкува в нарушение на съдебната практика, за да не бъдат засегнати правата на администрациите и на съответните предприятия.

- 223 На трето място, Confebask твърди, че обжалваните решения са следствие от промяна на отношението на Комисията към данъчните облекчения, тъй като по-рано Комисията никога не поддържала, и по-конкретно в своето Решение 93/337 относно данъчните кредити от 1988 г., че една мярка може да бъде „специфична“ само поради това че приложното ѝ поле е ограничено във времето или в количествено отношение. Предвид тази промяна в доктрината разглежданите Normas Forales трябвало да се третират като съществуваща помощ по смисъла на член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999.
- 224 Confebask прави извод за тази промяна в отношението на Комисията и от факта, че членът на Комисията, който отговаря по въпросите по конкуренцията, заявява на 17 март 1997 г. пред делегация на Comunidad autónoma de La Rioja, по повод на схемите за освобождаване от корпоративен данък, въведени през 1993 г. от Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, че тяхното разглеждане не е от компетентността „на Европейския съюз“. Според Confebask това изявление всъщност означава, че Комисията първоначално е изследвала тези схеми за освобождаване от 1993 г. като данъчни мерки от общ характер, а не като държавна помощ. Накрая, тази промяна в отношението на Комисията се корени в Известието от 1998 г. относно данъчната помощ за предприятията. В това отношение от доклада на Комисията С (2004) 434 от 9 февруари 2004 г. относно неговото прилагане се установявало, че целта на това известие не била само разясняване на прилагането в областта на правилата относно държавните помощи, но и тяхното укрепване.
- 225 Изправена пред такова развитие, Confebask приема, че разглежданите Normas Forales трябва да се анализират като съществуваща помощ в съответствие с член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999.
- 226 На последно място, Confebask подчертава, че разглежданите данъчни мерки имали за цел „да стимулират инвестициите, които би могло да не бъдат направени при липсата на този стимул“. От това тя заключава, че възстановяването на разглежданите суми води до оттегляне на тези инвестиции. Освен това такива задължения биха поставили предприятията в затруднено положение.

227 Комисията, подкрепяна от Comunidad autónoma de La Rioja, иска това правно основание да бъде отхвърлено като неоснователно.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

228 Договорът въвежда различни процедури, в зависимост от това дали помощта е съществуваща или нова. Макар в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО за новата помощ да трябва да бъде направено предварително уведомление до Комисията и тя да не може да бъде приведена в действие, преди процедурата да завърши с окончателно решение, в съответствие с член 88, параграф 1 ЕО съществуващата помощ може да бъде правомерно прилагана, докато Комисията не е установила нейната несъвместимост (Решение по дело Banco Exterior de España, точка 125 по-горе, точка 22 и Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2000 г. по дело Alzetta и др./Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97—T-607/97, T-1/98, T-3/98—T-6/98 и T-23/98, Recueil, стр. II-2319, точка 148). Следователно съществуващите помощи могат да бъдат предмет, когато случаят е такъв, само на решение за несъвместимост, което произвежда действие занаяпред (Решение по дело Alzetta и др./Комисия, посочено по-горе, точка 147).

229 Член 1, буква б), подточка i) от Регламент № 659/1999, който е в сила от 16 април 1999 г. и следователно е бил приложим при приемането на обжалваните решения, предвижда, че съществуваща помощ означава „всяка помощ, която съществува в съответната държава членка преди влизането в сила на Договора, т.е. схеми за помощи и индивидуална помощ, които са били въведени в действие преди и продължават да се прилагат след влизането в сила на Договора“.

230 На първо място, що се отнася до разглежданите разпоредби по дело T-265/01, безспорно е, че те са приети от Territorio Histórico de Álava през 1994—1999 г., т.е. по време, когато Кралство Испания вече е държава членка.

- 231 Обратно обаче на твърдяното от Confebask, тези разпоредби, приети от 1994 г. до 1999 г., не могат да се приемат за „идентични по същество“ с разпоредбите от 1981 г., 1983 г. и 1984 г., въвеждащи данъчни кредити, на които тя се позовава (вж. точка 218 по-горе).
- 232 Всъщност от данните по преписката, и по-конкретно от точка 72 от Решение 2002/820 и от жалбата на самата Confebask, е видно, че са били изменени, от една страна, условията за прилагане и следователно кръгът на получателите на данъчни кредити, и от друга страна, и основата и процентът на данъчните кредити. Впрочем разпоредбите на последователните Normas Forales, въвеждащи данъчните кредити, имат ограничено приложение във времето. Следователно периодът на помощите също е бил изменен.
- 233 Подобни изменения изглеждат съществени по смисъла на приложимата съдебна практика (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2002 г. по дело Keller и Keller Meccanica/Комисия, T-35/99, Recueil, стр. II-261, точка 62, Решение на Първоинстанционния съд от 30 април 2002 г. по дело Government of Gibraltar/Комисия, T-195/01 и T-207/01, Recueil, стр. II-2309, точка 111 и Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 175).
- 234 Ето защо разглежданите разпоредби на Territorio Histórico de Álava не биха могли да се квалифицират като съществуващи помощи по смисъла на член 1, буква б), подточка i) от Регламент № 659/1999.
- 235 На второ място, Confebask поддържа, че разглежданите Normas Forales са продължение на разрешени Normas Forales.
- 236 Член 1, буква б), подточка ii) от Регламент № 659/1999 предвижда, че съществуваща помощ е „разрешена помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които са били разрешени от Комисията или от Съвета“.

- 237 Първо, по дело T-270/01 Confebask изтъква в това отношение, че Territorio Histórico de Guipúzcoa е приела на 22 април 1986 г. и на 27 април 1987 г. Normas Forales № 4/1986 и № 14/1987, съдържащи аналогични на оспорените в обжалваните решения мерки.
- 238 В това отношение обаче е достатъчно да се отбележи, че Confebask изобщо не установява, че тези разпоредби от 1986 г. и 1987 г. са били разрешени от Комисията. Освен това и във всеки случай тези разпоредби въвеждали данъчни предимства, ограничени до 1986 г. и 1987 г. Следователно дори ако Norma Foral № 7/1997 de Guipúzcoa съдържа подобни разпоредби, тя при все това остава нова помощ (вж. в този смисъл Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 175).
- 239 Второ, по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 Confebask поддържа, че разглежданите данъчни кредити на трите Territorios Históricos и данъчните кредити от 1988 г., за които се твърди, че са разрешени от Комисията в нейното Решение 93/337, са „твърде подобни“ (вж. точка 221 по-горе).
- 240 От една страна, Първоинстанционният съд обаче отбелязва, че данъчните кредити от 1988 г. съществено се различават от разглежданите в настоящия случай, едновременно от гледна точка на процента на данъчен кредит, на прага на инвестициите, който дава възможност за получаване на помощ, и на продължителността.
- 241 От друга страна, Confebask прави неправилен прочит на Решение 93/337 и на писмото на Комисията от 3 февруари 1995 г. Всъщност в това решение Комисията квалифицира разглежданите помощи като несъвместими с общия пазар не само защото противоречат на член 43 ЕО, но и понеже не спазват различните правила за помощите, по-конкретно правилата за регионалните помощи, за отрасловите помощи и за помощите за МСП и тези относно кумулирането на помощите (точка V от Решение 93/337). Що се отнася до писмото от 3 февруари 1995 г., трябва да се отбележи, че в него Комисията взема предвид само факта, че въпросният данъчен режим не нарушава член 43 ЕО, без обаче да се произнася по въпроса дали въпросната схема спазва различните правила за помощите,

споменати в Решение 93/337 (вж. в този смисъл Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия, точка 45 по-горе, точки 48 и 49 и Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 237).

- 242 Ето защо дори да се предположи, че те могат да се разглеждат като еднакви с тези от 1988 г., въпросните данъчни кредити не могат да се разглеждат като разрешени от Комисията.
- 243 На трето място, Confebask поддържа, че предвид на промяната в доктрината на Комисията по отношение на критериите за селективност, разглежданите данъчни схеми трябвало да се третират като съществуващи помощи по смисъла на член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999.
- 244 В съответствие с член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999, съществуваща помощ представлява „помощ, която се счита за съществуваща помощ поради това, че може да се установи, че в момента на въвеждането ѝ в действие не е представлявала помощ и в следствие е станала помощ поради еволюцията на общия пазар и без да е била изменяна от държавата членка“.
- 245 Това понятие за „еволюция на общия пазар“ може да се разбира като изменение на икономическия и правен контекст в отрасъла, до който се отнася разглежданата мярка (Решение по дело Белгия и Forum 187/Комисия, точка 108 по-горе, точка 71). Подобно изменение може по-конкретно да е следствие от либерализацията на пазар, който първоначално е бил затворен за конкуренцията (Решение на Първоинстанционния съд от 4 април 2001 г. по дело Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia/Комисия, T-288/97, Recueil, стр. II-1169, точка 89).
- 246 В настоящия случай доводът на Confebask се състои в позоваване на промени в преценката на Комисията.

- 247 От една страна обаче, налага се изводът, че изложените от Confebask данни не позволяват да се направи заключение, че критериите за селективност, приложени от Комисията при нейната преценка на данъчните мерки от гледна точка на член 87, параграф 1 ЕО, са били претърпели изменения след приемането на спорните данъчни мерки.
- 248 Всъщност фактът, че в своето Решение 93/337, на което се позовава Confebask, Комисията е основала селективния характер на данъчните кредити от 1988 г. въз основа на прилагането на някои критерии, все пак не означава, че тя не е могла да установи селективния характер на тези мерки въз основа на друг критерий (вж. в този смисъл Решение по дело *Diputación Foral de Guipúzcoa* и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 99). Следователно това не означава и че Комисията не е могла да използва други критерии, за да направи заключение за селективния характер на разглежданите в настоящия случай кредити, при положение че прилагането на тези критерии е позволявало да се направи заключение за наличието на мярка, която поставя „в по-благоприятно положение [...] определени предприятия или производството на някои стоки“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.
- 249 Също така в Известието от 1998 г. относно данъчните помощи за предприятия Комисията, която до голяма степен се опира на практиката на Съда и на Първоинстанционния съд, дава разяснения, що се отнася до прилагането на членове 87 ЕО и 88 ЕО спрямо данъчните мерки, без да обявява изменение на критериите за преценка по отношение на данъчните мерки от гледна точка на членове 87 ЕО и 88 ЕО (Решение по дело *Diputación Foral de Guipúzcoa* и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 79 и Решение по дело *Diputación Foral de Álava* и др./Комисия, точка 76 по-горе, точка 83). Докладът С (2004) 434 относно прилагането на това известие потвърждава целта за разясняване и укрепване на прилагането по отношение на данъчните мерки на правилата в областта на държавните помощи с оглед на намаляване на нарушенията на конкуренцията, като изрично уточнява, че не обявява промяна в практиката на Комисията в тази област. Накрая, текстът на въпроса на един испански сенатор към испанското правителство, който се позовава на изказване, за което се твърди, че е направено от члена на Комисията, отговарящ по въпросите на конкуренцията, по време на среща на 17 март 1997 г., не може да свидетелства за промяна в преценката на Комисията, що се отнася до селективните критерии.
- 250 От друга страна, дори да се предположи, че Confebask е установило промяна в доктрината на Комисията по отношение на селективните критерии, такъв довод не показва наличието на „еволуция на общия пазар“ по смисъла на член 1,

буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999. Всъщност това понятие за „еволюция на общия пазар“ не визира хипотезата, при която Комисията променя своята преценка само въз основа на по-строго прилагане на правилата на Договора в областта на държавните помощи (Решение по дело Белгия и Forum 187/Комисия, точка 108 по-горе, точка 71).

251 Ето защо не е изпълнено условието относно „еволюцията на общия пазар“ по смисъла на член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999 и следователно доводът, изведен от това, че спорните данъчни мерки имат характер на съществуващи такива, трябва да се отхвърли.

252 На последно място, затрудненията, които произтичали от задължението за възстановяване, не могат да бъдат довод, тъй като квалифицирането като съществуваща помощ или като нова помощ не зависи от наличието или липсата на такива затруднения.

253 С оглед на всичко изложено по-горе следователно трябва да се заключи, че разглежданите данъчни кредити представляват нова помощ, за която трябва да бъде направено уведомление на Комисията по силата на член 88, параграф 3 ЕО и която не може да бъде приведена в действие, преди Комисията да приеме окончателно решение по съответните мерки.

Д — По правното основание, изведено от процесуален недостатък и от нарушение на принципите на правната сигурност, на добра администрация, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране (дела T-227/01—T-229/01, както и T-265/01, T-266/01 и T-270/01)

254 На първо място, в своите жалби по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 Confebask посочва като процесуален недостатък отказа на Комисията да вземе предвид нейното становище по време на официалната процедура по разследване. На второ място, жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни по дела

Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 оспорват възстановяването на разглежданите помощи, като се мотивират, че такова възстановяване нарушавало принципите на правната сигурност и на добрата администрация, принципа на защита на оправданите правни очаквания, както и принципа на равно третиране.

1. По оплакването, изведено от процесуален недостатък

а) Доводи на страните

255 Confebask упреква Комисията, че поради късното им представяне отхвърлила допълнителните доводи, които тя развила в документ от 29 декември 2000 г. Даденият за представяне на становище срок обаче не бил преклузивен срок. Като отказала да вземе предвид този довод, Комисията се отклонила от гъвкавостта, с която се характеризирала нейната обичайна практика, и нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания. Освен това принципът на добрата администрация я задължавал да разгледа внимателно и безпристрастно всички данни, които са от значение за конкретните случаи.

256 Confebask също твърди, че нейното допълнително становище могло да бъде взето предвид, тъй като Комисията приела обжалваните решения едва седем месеца по-късно, на 11 юли 2001 г. Освен това нейното становище се основавало на нов факт, по-конкретно на приемането от Комисията на Решение 2001/168/ЕОВС от 31 октомври 2000 година относно испанските закони за корпоративния данък (ОВ L 60, 2001 г., стр. 57).

257 Накрая, Confebask посочва, че поддържа посочените доводи, за да бъдат преценени от Първоинстанционния съд.

258 Комисията оспорва основателността на това оплакване.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

259 Член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„Решението за започване на официална процедура по разследване [...] призовава съответната държава членка и другите заинтересовани страни да представят коментари в рамките на предписан срок, който обикновено не надхвърля един месец. При надлежно обосновани случаи Комисията може да удължи предписания срок.“

260 В настоящия случай Confebask съобщава своите становища на Комисията на 4 януари и на 13 април 2000 г., т.е. в определения от Комисията едномесечен срок, считано от датата на публикацията в Официален вестник на решенията за започване на официалната процедура по разследване (вж. точка 22 по-горе). Обратно, допълнителното становище на Confebask, представено на 29 декември 2000 г. и заведено на 3 януари 2001 г., не е взето предвид от Комисията, поради това че го е получила след края на срока и че Confebask никога не е правило искане за удължаване на определения срок съгласно член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (точка 50 от Решение 2002/820, точка 46 от Решения 2003/27 и 2002/894).

261 По същество Confebask се позовава на обичайната практика на Комисията, която според нея е основание за нейните оправдани правни очаквания, че становището ѝ щяло да бъде взето предвид, макар и представено след срока.

- 262 Първоинстанционният съд припомня, че съгласно постоянната съдебна практика право да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания има всеки правен субект, у който общностна институция е породила основателни надежди. Освен това никой не може да се позовава на нарушение на този принцип при липсата на конкретни уверения, предоставени му от администрацията (вж. Решение по дело Белгия и Forum 187/Комисия, точка 108 по-горе, точка 147 и цитираната съдебна практика).
- 263 В настоящия случай обаче Confebask по никакъв начин не установява, че Комисията ѝ е гарантирала с конкретни уверения, че допълнителното становище, дори закъсняло, ще бъде взето предвид при липсата на искане за удължаване на срока. Confebask, която се позовава на практиката на Комисията, по никакъв начин не подкрепя своите твърдения в това отношение.
- 264 Следователно трябва да се отхвърли доводът, изведен от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания в това отношение.
- 265 Освен това Confebask поддържа, че отказът да се вземе предвид нейното допълнително становище противоречи на принципа на добрата администрация.
- 266 Съдебната практика предвижда, че сред предоставените от общностния правен ред гаранции в административните производства е именно принципът на добрата администрация, с който е свързано задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. в този смисъл Решение на Съда от 21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 14 и Решение на Съда по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 136 по-горе, точка 62).
- 267 Видно е от член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (вж. точка 259 по-горе), че в рамките на официалната процедура по разследване заинтересованите страни имат възможност да представят своите становища на Комисията, която след това

трябва да приеме именно с оглед на посочените становища решение, с което да констатира липсата на помощ или наличието на помощ, която се квалифицира като съвместима или несъвместима с общия пазар. Така тази разпоредба представлява превод в рамките на процедурата по контрол на държавните помощи на принципите, утвърдени от посочената в точка 266 по-горе съдебна практика.

- 268 Остава фактът че член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 предвижда, че тези становища трябва да бъдат представени в определен срок, който в настоящия случай безспорно не е бил спасен, що се отнася до допълнителното становище, представено от Confebask на 29 декември 2000 г. Налага се и изводът, че посочената по-горе разпоредба не предвижда възможността заинтересована страна да представи на Комисията, по собствена инициатива и след изтичането на предвидения за тази цел срок, ново становище.
- 269 В това отношение следва да се припомни, че в рамките на процедурата за контрол върху държавните помощи самите заинтересовани лица не могат да искат обсъждане с Комисията при условията на състезателното начало като предвиденото в полза на държавата членка, отговорна за предоставянето на помощта, и не могат да се позовават на права, които са също толкова широки, колкото и правото на защита като такова (Решение на Съда от 24 септември 2002 г. по дело Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия, C-74/00 P и C-75/00 P, Recueil, стр. I-7869, точка 83 и Решение по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, точка 198 по-горе, точки 192 и 193). Общите принципи на правото като принципа на добрата администрация, на който се позовава Confebask, не могат да позволят на общностния съд да разшири обхвата на процесуалните права, предоставени от Договора и от вторичното право на заинтересованите лица в рамките на процедури за контрол върху държавните помощи (Решение по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, точка 198 по-горе, точка 194).
- 270 При тези обстоятелства твърдението на Confebask, че Решение 2001/168 представлява ново и относимо обстоятелство, оправдаващо представянето на неговото допълнително становище, е без значение, в смисъл че то не е от естество да оспори съдебната практика, припомнена в точка 269 по-горе.

271 Във всеки случай значението на Решение 2001/168 за настоящото дело изобщо не е доказано от Confebask. От това решение е видно, че разглежданите данъчни приспадания са счестени за несъвместими с общия пазар, но че предвид обстоятелствата по конкретния случай Комисията се е отказала от възстановяване на разглежданите помощи, като се е основала на принципа на защита на оправданите правни очаквания. Както обаче подчертава Комисията, тези оправдани правни очаквания произтичали, от една страна, от наличието на предходно решение, което обявява, че друга подобна схема не представлява държавна помощ, и от друга страна, от отговор на самата Комисия — положение, различно от настоящия случай.

272 Следователно Confebask не е доказала, че като не е взела предвид нейното допълнително становище в настоящия случай, Комисията е нарушила принципа на добрата администрация.

273 С оглед на изложеното по-горе оплакването, изведено от наличието на процесуално нарушение, трябва да се отхвърли.

2. По оплакването, изведено от нарушение на принципите на правна сигурност и на добра администрация, на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на принципа на равно третиране

а) Доводи на страните

274 Жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01, Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01 и встъпилите в тяхна подкрепа страни оспорват задължението за възстановяване, наложено с обжалваните решения, като се основават на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

- 275 Те посочват, че оправданите правни очаквания на националните органи и на икономическите оператори могат да произтичат от липсата на каквато и да било реакция от страна на Комисията по отношение на мерки, за които е узнала, и на създаденото по този начин от нея неясно положение в продължение на няколко години.
- 276 Confebask поддържа по същество и че оправданите правни очаквания на операторите за законосъобразността на общите правила, въвеждащи данъчни облекчения, трябва да се приемат по-лесно, отколкото в случая на индивидуална помощ.
- 277 Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco твърдят, че съществуващата в областта на индивидуалните помощи съдебна практика, според която защитата на оправданите правни очаквания предполага предвиденото в член 88 ЕО предварително уведомяване, не може да се приложи съответно за схемите за помощи.
- 278 В този контекст жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни считат, че поведението на Комисията е убедило икономическите оператори, че от гледна точка на общностното право спорните данъчни мерки не били укорими.
- 279 На първо място, те се позовават на Решение 93/337 относно данъчните кредити от 1988 г.
- 280 Според Confebask като не критикувала данъчните кредити от 1988 г. от гледна точка на правилата в областта на държавните помощи в своето Решение 93/337, Комисията събудила правни очаквания у икономическите оператори. В него Комисията само приела, че те нарушавали правилата относно свободата на установяване. След като тази несъвместимост била коригирана, с писмо от 3 февруари 1995 г. тя приела, че по този начин Кралство Испания е изпълнило задълженията си. Разглежданите Normas Forales обаче много приличат на тези данъчни кредити от 1988 г. Confebask признава, че това правно основание е отхвърлено в Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия,

точка 45 по-горе, но поддържа, че в настоящия случай това не е пречка да бъде отменено задължението за възстановяване на вече предоставената помощ. Всъщност тя изтъква, че жалбоподателите по делото, по което е постановено Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, се позовавали на принципа на защита на оправданите правни очаквания не само за да се противопоставят на възстановяването, но и за да оспорят квалифицирането като държавна помощ на отпуснатия им данъчен кредит. Приложимите в областта на квалифицирането като държавна помощ критерии обаче се различавали от приложимите в областта на възстановяването. Така констатацията, че една помощ е несъвместима с общия пазар, не предполага непременно нейното възстановяване.

281 От своя страна Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco отбелязват, че Комисията не е обосновала своето Решение 93/337 с изисквания минимален размер на инвестициите, за да се ползват данъчните кредити от 1988 г. Комисията се основала на наличието на регионален критерий за подбор и на изключването на някои дейности. Според Cámaras Oficiales de Comercio e Industria Комисията използвала само последния критерий. Независимо от всичко в двата случая от Решение 93/337 а contrario следвало, че ограничаване на размера на инвестициите, за които може да бъде получена помощ, не било критерий за селективност. Нещо повече, това решение не изисквало възстановяването на помощите. Следователно Комисията засегнала оправданите правни очаквания на жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни, като обосновала обжалваните актове със съществуването на условие за предоставяне на разглежданите данъчни облекчения, свързано с минимален инвестиционен праг. Комисията напразно оспорвала, че не следвало да изчерпи всички възможни критерии за селективност, тъй като подобен начин на действие би противоречал на принципа на добрата администрация.

282 На второ място, жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни по дела T-227/01—T-229/01 се позовават на схемите за освобождаване от 1993 г. и отношението на Комисията спрямо тях. Според тях схемите за освобождаване от 1993 г. предвиждали именно данъчни кредити от 25 %, поставени в зависимост от определени условия, сравними с тези по разглежданите в настоящия случай данъчни кредити, сред които минимален инвестиционен праг от 80 милиона испански песети. Те обаче подчертават, че Комисията, която знаела за схемите от 1993 г. след оплакване от 14 март 1994 г., заведено на 28 април 1994 г., ги е обявила за несъвместими с общия пазар едва в Решение 2003/28/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 година относно схема за държавна помощ, приведена в действие от Испания през 1993 г. в полза на някои новосъздадени предприятия

в провинция Álava (Испания) (ОБ L 17, 2003 г., стр. 20), в Решение 2003/86/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 година относно схема за държавна помощ, приведена в действие от Испания през 1993 г. в полза на някои новосъздадени предприятия в провинция Vizcaya (Испания) (ОБ L 40, 2003 г., стр. 11) и в Решение 2003/192/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 година относно схема за държавна помощ, приведена в действие от Испания през 1993 г. в полза на някои новосъздадени предприятия в провинция Guipúzcoa (Испания) (ОБ L 77, 2003 г., стр. 1), които са предмет на жалбите по дела Т-86/02—Т-88/02.

283 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria посочват също поведението на Комисията след оплакването от 14 март 1994 г. относно схемите за освобождаване от 1993 г. Те поддържат, че това поведение породило техните оправдани правни очаквания относно законосъобразността на спорните данъчни кредити.

284 На трето място, Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa както и Comunidad autónoma del País Vasco поддържат, че взетите от Комисията решения по делата, по които са постановени Решение по дело Demesa и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, не са могли да засегнат оправданите правни очаквания на икономическите оператори в разглежданите Normas Forales. Всъщност тези решения се отнасяли само до предоставянето, на собствено основание, на данъчен кредит на две предприятия, които впрочем се ползвали от други помощи.

285 На четвърто място, Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, встъпили страни по дела Т-227/01—Т-229/01, се позовават на продължителността на предварителната процедура в настоящия случай. Те подчертават, че решенията за започване на официални процедури по разследване били публикувани едва на 4 декември 1999 г. и на 11 март 2000 г., въпреки че Комисията признала, че въпросът за разглежданите данъчни кредити бил засегнат по време на среща на 17 март 1997 г. между члена на Комисията, който отговаря по въпросите на конкуренцията, и делегация на Comunidad autónoma de La Rioja. Те се позовават в това отношение на закъснението, допуснато при започването на официалната процедура по разследване, и на нарушението от Комисията на задължението ѝ за полагане на старание и за добра администрация, както и на нарушението на принципа на правната сигурност.

- 286 На пето място, според жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 решенията за започване на официални процедури по разследване не споменават нито задължението за спиране на прилагането на спорните данъчни разпоредби, нито наличието на евентуално задължение за възстановяване, в случай че окончателните решения биха потвърдили наличието на държавна помощ.
- 287 На шесто място, Confebask се позовава на неоправданата продължителност на процедурата, а жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 поддържат, че продължителността на официалните процедури по разследване, в настоящия случай 23 месеца, представлява изключително обстоятелство по смисъла на съдебната практика, изведена от Решение на Съда от 24 ноември 1987 г. по дело RSV/Комисия (223/85, Recueil, стр. 4617), което може да бъде пречка за възстановяването на помощите.
- 288 На седмо място, Cámaras Oficiales de Comercio e Industria поддържат, че в много сходни дела Комисията служебно взела предвид факторите за възникване на оправдани правни очаквания и се отказала да изисква възстановяването на неправомерни помощи. Те по-конкретно цитират решенията на Комисията относно координационните центрове (Решение 2003/81/ЕО на Комисията от 22 август 2002 година относно схема за държавни помощи, която Кралство Испания прилага спрямо „координационни центрове в Biscaye“ (ОВ L 31, 2003 г., стр. 26), Решение 2003/512/ЕО на Комисията от 5 септември 2002 година относно схема за помощ, изпълнена от Германия в полза на централните за контрол и за координация (ОВ L 177, 2003 г., стр. 17), Решение 2003/438/ЕО на Комисията от 16 октомври 2002 година относно схемата за държавна помощ С 50/2001 (ex NN 47/2000) — Дружества за финансиране — приведена в действие от Люксембург (ОВ L 153, 2003 г., стр. 40) и Решение 2004/76/ЕО на Комисията от 13 май 2003 година относно схемата за държавна помощ, приведена в действие от Франция в полза на централните управления и логистичните центрове (ОВ L 23, 2004 г., стр. 1). Посочват също и Решение 2001/168. Те изтъкват, че тази практика за вземане на решения показва и явно нарушение на принципа на равно третиране.
- 289 Накрая, жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 поддържат, че задължението за възстановяване трябвало да се ограничи до инвестициите, осъществени след публикацията в Официален вестник на започването на официалната процедура по разследване.

290 Комисията, подкрепена от Comunidad Autónoma de La Rioja, иска да се отхвърли това оплакване.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

По оплакването, изведено от нарушение на принципите на правна сигурност и на добра администрация поради продължителността на предварителното разглеждане

291 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, встъпили страни по дела T-227/01—T-229/01, поддържат, че продължителността на предварителната процедура противоречи на принципа на правна сигурност и на добра администрация (вж. точка 285 по-горе).

292 Що се отнася до допустимостта на това оплакване, следва да се припомни, че съгласно член 40, четвърта алинея от Статута на Съда, приложим за Първоинстанционния съд по силата на член 53 от посочения статут, искането за встъпване е ограничено до подпомагане по отношение на исканията на една от страните. Освен това съгласно член 116, параграф 3 от Процедурния правилник встъпилата страна е обвързана от спора в състоянието, в което той се намира в момента на встъпването. Ако тези разпоредби не са пречка встъпилата страна да представи различни доводи от тези на страната, в чиято подкрепа е встъпила, това все пак е при условие че те не променят предмета на спора и че встъпването винаги цели да подкрепи исканията, представени от главната страна (Решение на Първоинстанционния съд от 13 април 2005 г. по дело Verein für Konsumenteninformation/Комисия, T-2/03, Recueil, стр. II-1121, точка 52).

293 Поради това, за да вземе решение относно допустимостта на правните основания, изложени от встъпила страна, Първоинстанционният съд следва да провери дали те са свързани с предмета на спора, както е бил определен от главните страни.

294 В настоящия случай се налага изводът, че в светлината на оплакването, изведено от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания, жалбоподателите отправят обвинения във връзка с продължителността на производството (вж. точка 287 по-горе). Следователно трябва да се приеме, че повдигнатото от встъпилите страни оплакване, макар и отделно от тези на жалбоподателите, е свързано с предмета на спора, както е определен от жалбоподателите, и не води до промяна на неговия предмет. Следователно то е допустимо.

295 Що се отнася до съществуващото, *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* се позовават на закъснението при започването на официалната процедура по разследване.

296 Първоинстанционният съд припомня, че по времето, когато Комисията узнала за разглежданите данъчни разпоредби, и до 16 април 1999 г., датата на влизане в сила на Регламент № 659/1999, тя не била обвързана с конкретни срокове. Тя трябвало все пак да внимава да не забави безкрайно дълго упражняването на правомощията си, за да спази основното изискване за правна сигурност (Решение на Съда по дело *Falck и Acciaierie di Bolzano*/Комисия, точка 269 по-горе, точка 140 и Решение на Съда от 23 февруари 2006 г. по дело *Atzeni* и др., C-346/03 и C-529/03, *Recueil*, стр. I-1875, точка 61).

297 Всъщност доколкото има изключителна компетентност за преценка на съвместимостта на държавна помощ с общия пазар, Комисията е длъжна в интерес на добрата администрация на свързаните с държавните помощи основни правила на Договора да осъществи внимателно и безпристрастно разглеждане на оплакване, с което се съобщава за съществуването на несъвместима с общия пазар помощ. От това следва, че Комисията не може безкрайно да удължава предварителното разглеждане на държавните мерки, които са предмет на оплакването. Разумният характер на продължителността на разглеждането на едно оплакване трябва да се преценява в зависимост от конкретните обстоятелства по всяко дело, и по-специално от контекста на същото, от различните етапи на процедурата, които Комисията трябва да следва, и от сложността на делото (Решение на Първоинстанционния съд от 10 май 2006 г. по дело *Air One*/Комисия, T-395/04, *Recueil*, стр. II-1343, точка 61).

298 В настоящия случай от обжалваните решения се установява, че едва чрез информацията, получена по повод на процедурите, започнати срещу държавните

помощи в полза на предприятията Demesa и Ramondín, които са предмет на оплаквания съответно от 11 юни 1996 г. и от 2 октомври 1997 г., Комисията узнала за данъчните кредити, въведени с разглежданите данъчни законодателства.

- 299 Освен това от обжалваните решения се установява, че с писма от 17 август 1999 г. Комисията уведомила Кралство Испания за решението си да започне официалната процедура по разследване срещу трите разглеждани схеми.
- 300 Следователно между момента, в който Комисията е узнала за разглежданите схеми за помощ, и започването на официалната процедура по разследване е изтекъл срок, който може да се изчисли, че е 38 месеца (от юни 1996 г. до август 1999 г.)
- 301 На първо място все пак следва да се отбележи, че разглежданите данъчни мерки, продължени с изменения до 31 декември 1999 г., що се отнася до данъчния кредит на Álava, изискват от страна на Комисията задълбочено разглеждане на испанското законодателство, както и на сложни фактически и правни въпроси.
- 302 На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписват тези данъчни кредити, до започването на официалната процедура по разследване, на 17 август 1999 г., Комисията пристъпила към разглеждане именно на оплакванията, направени срещу данъчните предимства, предоставени на Demesa и на Ramondín, след което на 16 декември 1997 г. тя приела решението за започване на официалната процедура по разследване, що се отнася до Demesa, и на 30 април 1999 г., що се отнася до Ramondín. След това приела Решение 1999/718 (Demesa) и Решение 2000/795 (Ramondín).
- 303 Дори ако ставаше въпрос за индивидуални помощи, това все пак не се отразява на факта, че разглежданите по тези дела данъчни кредити са предоставени въз основа на шестата допълнителна разпоредба на Norma Foral № 22/1994 de Álava, разглеждана в случая по дело Territorio Histórico de Álava (дела T-227/01

и T-265/01) и за която не се спори, че е аналогична на разпоредбите, разглеждани по дело Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa (дела T-228/01, T-229/01, T-266/01 и T-270/01).

304 На трето място, следва да се приеме, че вина за продължителността на производството, най-малкото отчасти, имат испанските власти.

305 Всъщност от данните по преписката е видно, че Комисията разполагала с необходимата информация, за да започне официалната процедура по разследване едва на 2 юни 1999 г. Така по отношение на данъчния кредит, приложим в Territorio Histórico de Álava, Комисията получила информация само чрез двете оплаквания относно държавните помощи в полза на предприятията Demesa и Ramondín. След това освен за срещата на 17 март 1997 г. между Comunidad autónoma de La Rioja и службите на Комисията, спомената от страните, в обжалваните решения се говори за получена от Комисията неофициална информация относно приложимите в Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa данъчни кредити (вж. точка 17 по-горе).

306 Следователно Комисията изпраща на 15 март 1999 г. искане за сведения до испанските власти относно тези схеми, за които не е направено уведомление. От своя страна тези власти два пъти искат удължаване на определения срок, за да отговорят. В крайна сметка те изпращат своя отговор едва на 2 юни 1999 г.

307 Ето защо предвид контекста и така припомнените обстоятелства, като започнала официалната процедура по разследване на 17 август 1999 г., с поведението си Комисията не е нарушила общия принцип на правна сигурност.

308 Накрая, що се отнася до доводите относно нарушението от Комисията на принципа на добрата администрация, следва да се установи, че по същество те са

тясно свързани с довода, твърдящ нарушението на принципа на правната сигурност поради продължителността на предварителното разглеждане, и с оглед на изложеното по-горе трябва да се отхвърлят.

309 В заключение, трябва да се отхвърли оплакването, изведено от нарушение на принципите на правната сигурност и на добрата администрация.

По оплакването, изведено от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания

310 Като начало следва да се припомни, че е възможно позоваване на оправданите правни очаквания за правомерността на една помощ само ако тази помощ е предоставена при спазване на предвидената в член 88 ЕО процедура (Решение на Съда от 20 септември 1990 г. по дело Комисия/Германия, С-5/89, Recueil, стр. I-3437, точка 14 и Решение по дело Regione autónoma della Sardegna/Комисия, точка 94 по-горе, точка 64).

311 Всъщност действащи с необходимата грижа регионален орган и икономически оператор при нормални условия трябва да са в състояние да се уверят, че тази процедура е била спазена (Решение на Съда по дело Комисия/Германия, точка 310 по-горе, точка 14 и Решение на Съда от 14 януари 1997 г. по дело Испания/Комисия, С-169/95, Recueil, стр. I-135, точка 51, Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 236).

312 Освен това след като член 88 ЕО не прави разлика дали става въпрос за схеми за помощ или за индивидуална помощ, тези принципи се прилагат включително и в случай на схеми за помощ, обратно на това, което поддържа Confebask (точка 276 по-горе).

- 313 В настоящия случай е безспорно, че данъчните кредити, предмет на обжалваните решения, са въведени без предварително уведомление в нарушение на член 88, параграф 3 ЕО.
- 314 Съдебната практика обаче не изключва възможността получателите на неправомерна (поради липса на уведомление за нея) помощ, каквито са разглежданите в настоящия случай схеми, да се позоват на изключителни обстоятелства, на които е било оправдано да основат своите правни очаквания за правомерния характер на тази помощ, за да се противопоставят на нейното възстановяване (Решение на Съда от 10 юни 1993 г. по дело Комисия/Гърция, С-183/91, Recueil, стр. I-3131, точка 18; вж. в този смисъл Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия, точка 45 по-горе, точка 51; вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 15 септември 1998 г. по дело BFM и EFIM/Комисия, Т-126/96 и Т-127/96, Recueil, стр. II-3437, точки 69 и 70, Решение на Първоинстанционния съд по дело SETM/Комисия, точка 148 по-горе, точка 122 и Решение на Първоинстанционния съд по дело Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia/Комисия, точка 245 по-горе, точка 107).
- 315 Ако се предположи, че жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01, които не са икономически оператори, а са териториалните структури, създатели на разглежданите схеми за помощ, имат право да се позоват на оправдани правни очаквания (вж. в този смисъл Решение по дело Regione autónoma della Sardegna/Комисия, точка 94 по-горе, точка 66), трябва следователно да се разгледа в светлината на тези принципи дали посочените доводи спадат към изключителните обстоятелства, годни да обосноват оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите схеми за помощи.
- 316 Жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни твърдят, че поведението на Комисията представлява изключително обстоятелство от естество да обоснове техните оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите схеми, първо, поради нейното Решение 93/337 относно данъчните кредити от 1988 г., второ, поради нейното отношение спрямо схемите от 1993 г., трето, поради неразумната продължителност на производството, и четвърто, поради липсата на някои уточнения в решението за започване на официалната процедура по разследване.

— По довода, изведен от Решение 93/337

- 317 Confebask поддържа, че данъчните кредити от 1988 г. имат големи прилики с разглежданите в настоящия случай и че Комисията не ги е квалифицирала като несъвместими с общия пазар помощи, което породило оправдани правни очаквания по отношение на спорните данъчни кредити. Тя се позовава на Решение 93/337, както и на писмото на Комисията от 3 февруари 1995 г., с което тя отчела, че испанските власти са спазили член 1, параграф 2 от Решение 93/337, което ги задължавало да изменят данъчната система, за да отстранят нарушенията от гледна точка на член 43 ЕО.
- 318 Що се отнася до Решение 93/337 обаче, Първоинстанционният съд установява, че Confebask го тълкува неправилно, както вече беше установено по-горе (вж. точка 241 по-горе). Всъщност в това решение Комисията квалифицира разглежданите помощи като несъвместими с общия пазар не само защото противоречат на член 43 ЕО, но и защото не спазват различните практики за помощите, по-конкретно практиките за регионалните помощи, за отрасловите помощи и за помощите за МСП и относно кумулирането на помощите (точка V от Решение 93/337).
- 319 Що се отнася до писмото от 3 февруари 1995 г., в точка 241 по-горе вече беше посочено, че в него Комисията само взима предвид факта, че въпросната данъчна схема вече не нарушава член 43 ЕО, без обаче да се произнася по въпроса дали въпросната схема спазва посочените в Решение 93/337 различни практики за помощите (Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия, точка 45 по-горе, точка 48, потвърждаващо Решение по дело Demesa, точка 43 по-горе, точка 237).
- 320 Confebask поддържа освен това, че приетото в Решение по дело Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия, точка 45 по-горе разрешение не е пречка в настоящия случай да бъде отменено задължението за възстановяване, доколкото жалбоподателите по това дело се позовали на принципа на защита на оправданите правни очаквания не само за да се противопоставят на възстановяването, но и за да оспорят квалифицирането като държавна помощ на данъчния кредит, който им бил предоставен. Следва обаче да се отбележи, че подобен

ДОВОД не е от естество да оспори заключението, че Комисията не приела данъчните кредити от 1988 г. като съвместими с правилата в областта на държавните помощи.

321 Ето защо дори да се предположи, че спорните данъчни кредити могат да се смятат за аналогични на данъчните кредити от 1988 г., Решение 93/337 не може да се разглежда като изключително обстоятелство от естество да породи каквито и да било оправдани очаквания относно правомерността на разглежданите в настоящия случай данъчни кредити.

322 Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco от своя страна подчертават, че в Решение 93/337 Комисията не повдигнала никакви възражения относно факта, че прилагането на данъчния кредит било поставено в зависимост от осъществяването на минимална инвестиция. Ето защо като приема в обжалваните решения, че условието за минимална инвестиция от 2,5 милиарда испански песети придава селективен характер на данъчния кредит, и като по този начин изменя своите критерии за преценка на селективния характер, Комисията нарушила оправданите правни очаквания, породени от Решение 93/337.

323 Първоинстанционният съд установява, че посочените в Решение 93/337 данъчни мерки са различни от посочените в обжалваните решения. Всъщност Решение 93/337 се отнася до данъчни помощи, въведени от Normas Forales № 28/1988 de Álava, № 8/1988 de Vizcaya и № 6/1988 de Guipúzcoa.

324 Ако тези разпоредби от 1988 г. въвеждат именно данъчен кредит в страната на баските (Испания), фактът, че в своето Решение 93/337 Комисията основала селективния характер на данъчните кредити от 1988 г. на констатацията, че те се прилагат само спрямо някои предприятия и че някои дейности не се ползват от тях (точка III от Решение 93/337), все пак не означава, че Комисията не е могла да установи селективния характер на посочените мерки въз основа на друг критерий (Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе, точка 99).

325 Доводът, изведен от нарушението на принципа на добра администрация, на който се позовават *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria*, не оспорва тази констатация, тъй като един елемент може да е достатъчен, за да характеризира като селективна разглежданата мярка (вж. в този смисъл Решение от 15 юли 2004 г. по дело Испания/Комисия, точка 167 по-горе, точки 120 и 121). Следователно Комисията не е длъжна да направи в това отношение изчерпателно изследване.

326 От това следва, че Решение 93/337, в което освен това е прието, че данъчните кредити от 1988 г. са несъвместими с общия пазар, не може да представлява изключително обстоятелство от естество да породи каквито и да било оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите в настоящия случай данъчни кредити.

— По довода, изведен от схемите от 1993 г. и от отношението на Комисията спрямо тях

327 Жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни по дела T-227/01—T-229/01 се позовават на схемите от 1993 г. и на факта, че отношението на Комисията към тях породило оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите данъчни кредити. Според тях *Normas Forales* от 1993 г. предвиждат едновременно освобождаване от данъци и данъчен кредит от 25 %.

328 Що се отнася, от една страна, до освобождаванията от корпоративен данък, въведени с членове 14 от *Normas Forales* № 18/1993, № 5/1993 и № 11/1993, които са предмет на жалбите по съединени дела T-30/01—T-32/01 и T-86/02—T-88/02, те не могат да се разглеждат като аналогични на разглежданите в настоящия случай данъчни кредити. Всъщност данъчните техники и мащабът на предимствата са различни. Така разглежданите в настоящия случай данъчни кредити са от 45 % от инвестициите, за които могат да бъдат получени помощи, и се приспадат от окончателния размер на дължимия данък, докато схемите от 1993 г. предвиждат освобождаването от корпоративен данък в продължение на десет години за новосъздадените предприятия. Условието за прилагане също не са аналогични, тъй като разглежданите *Normas Forales* запазват данъчните кредити за предприятия, осъществяващи инвестиции над 2,5 милиарда испански песети, докато от схемите от 1993 г. могли да се ползват новосъздадени предприятия, започнали дейността си с внесен минимален капитал от 20 милиона испански песети, осъществяващи инвестиция от 80 милиона испански песети в определен

срок и създаващи не по-малко от десет работни места. Двете данъчни облекчения се различават също и по своя обхват. Всъщност данъчните кредити са свързани с конкретна данъчна година, независимо че тяхното прилагане е било подновявано неколккратно. За сметка на това схемите за освобождаване от 1993 г. са открити само за предприятията, започващи своята дейност между датата на влизане в сила на Normas Forales, които ги въвеждат, и 31 декември 1994 г.

329 Ето защо каквото и да е било поведението на Комисията по отношение на освобождаването от данъци от 1993 г., от това не би могло да се направи никакъв извод относно правомерността на спорните данъчни кредити.

330 Освен това и във всеки случай, както отбелязва и Първоинстанционният съд в решението си относно схемите за освобождаване от 1993 г., нито един от изложените от жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни факти и елементи от контекста във връзка с отношението на Комисията спрямо освобождаването от данъци от 1993 г., които са изложени отново в настоящия случай, не е от естество да докаже, че това отношение на Комисията е представлявало изключително обстоятелство, на което са могли да се основат техните оправдани правни очаквания за правомерния характер на разглежданото по тези дела освобождаване от данъци (Решение на Първоинстанционния съд от 9 септември 2009 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия, T-30/01—T-32/01 и T-86/02—T-88/02, Сборник, стр. I-2919, точки 278—317).

331 Ето защо отношението на Комисията спрямо схемите за освобождаване от 1993 г. не може да представлява изключително обстоятелство, на което да са могли да се основат каквито и да било оправдани правни очаквания относно правомерния характер на разглежданите в настоящия случай данъчни кредити.

332 От друга страна, що се отнася до данъчния кредит от 25 %, посочен от жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01, дори ако се предположи, че той би могъл да се разглежда като подобен на данъчните кредити от 45 %, разглеждани в настоящия случай, жалбоподателите не подкрепят по никакъв

начин довода, че проведената от Комисията процедура и следователно отношението ѝ спрямо мерките за освобождаване от 1993 г. се отнасяли и до данъчния кредит от 25 %.

333 От това следва, че не може да се възприеме доводът, изведен от схемите от 1993 г. и от отношението на Комисията спрямо тях.

— По довода, изведен от продължителността на производството

334 Confebask, жалбоподател по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01, се позовава на нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания в резултат на „неоправданата продължителност на процедурата“. От своя страна жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 твърдят, че има нарушение на същия принцип поради продължителността на официалната процедура по разследване.

335 Следва да се припомни, че в съответствие с член 13, параграф 2 от Регламент № 659/1999 г. в случаите на помощ, която е възможно да е неправомерна, Комисията не е обвързана със сроковете, приложими в областта на помощите, за които е направено уведомление.

336 Разумният характер на продължителността на производството по контрол в областта на държавните помощи, независимо дали става въпрос за фазата на предварително разглеждане или за официалната процедура по разследване, се преценява в зависимост от присъщите на всяко дело обстоятелства, и по-специално от контекста на това дело, на различните етапи на производството, следвани от Комисията, от поведението на страните в хода на производството, от сложността и от значението на делото за различните заинтересовани страни (Решение от 15 юли 2004 г. по дело Испания/Комисия, точка 167 по-горе, точка 53; по отношение на процедурата на предварително разглеждане — Решение по дело Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid и Federación Catalana de Estaciones de

Servicio/Комисия, точка 115 по-горе, точка 122; по отношение на официалната процедура по разследване вж. Решение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2003 г. по дело Regione Siciliana/Комисия, Т-190/00, Recueil, стр. II-5015, точки 136 и 139).

- 337 В настоящия случай фазата на предварително разглеждане от 38 месеца (вж. точка 300 по-горе) приключва със започването на официалната процедура по разследване на 17 август 1999 г. (вж. точка 22 по-горе). След това Комисията приема обжалваните решения на 11 юли 2001 г. Следователно официалната процедура по разследване продължава 23 месеца и като цяло продължителността на производството е от 5 години и 1 месец.
- 338 Видно е от разглеждането на оплакването, изведено от нарушението на принципа на правна сигурност (вж. точки 301—307 по-горе), че с оглед на обстоятелствата по конкретния случай процедурата на предварително разглеждане не е удължена неразумно.
- 339 Що се отнася до официалната процедура по разследване, от данните по преписката е видно, че след писмото на Комисията от 17 август 1999 г., с което се уведомява Кралство Испания за започването на официалните процедури по разследване, последното представя становище, заведено в Комисията на 12 ноември 1999 г. В своето становище испанските власти приемат, че не е необходимо да се отговаря на исканията на Комисията, отправени при започването на официалната процедура по разследване, относно решенията за предоставяне на разглежданите данъчни кредити (точка 43 от Решение 2002/820, точка 39 от Решения 2003/27 и 2002/894; вж. точка 24 по-горе).
- 340 Освен това други структури представят своите становища през март и април 2000 г., що се отнася до Álava, и през януари 2000 г., що се отнася до Vizcaya и Guipúzcoa. Тези коментари са съобщени от Комисията на испанските власти през март 2000 г., относно данъчния кредит на Vizcaya и на Guipúzcoa, и през май 2000 г., относно данъчния кредит на Álava. Испанските власти не представят становище в отговор на тези коментари, независимо че са подали молба за удължаване на срока за тази цел (точка 52 от Решение 2002/820, точка 60 от Решения 2003/27 и 2002/894; вж. точка 26 по-горе).

- 341 От изложеното по-горе е видно, че със своето поведение испанските власти са допринесли, поне отчасти, за удължаването на процедурата по разследване.
- 342 С оглед на тези обстоятелства и предвид контекста, сложността на разглежданите мерки и значението на делото, продължителността на процедурата по разследване като цяло не може да се счита за неразумна.
- 343 Жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 се позовават на Решение по дело RSV/Комисия, точка 287 по-горе, според което допуснато от Комисията закъснение при решаване, че една помощ е неправомерна и трябва да бъде премахната и възстановена от държава членка, при някои обстоятелства може да породи у получателите на посочената помощ оправдани правни очаквания от естество да попречат на Комисията да задължи посочената държава членка да разпорежи възстановяване на тази помощ. Така в Решение по дело RSV/Комисия, точка 287 по-горе, Съдът приема, че срокът от 26 месеца, нужен на Комисията за да приеме решението си по този случай, е могъл да породи у жалбоподателя оправдани правни очаквания от естество да попречат на институцията да задължи съответните национални власти да разпоредят възстановяването на въпросната помощ.
- 344 Обстоятелствата по делото, по което е постановено това решение, обаче са били изключителни и нямат никаква прилика с тези по настоящия случай. Всъщност за разглежданата помощ, макар и след изплащането ѝ на получателя, била проведена процедура за официално уведомяване на Комисията. Тя се отнасяла до допълнителни разходи, свързани с операция, която вече се ползвала от разрешена от Комисията помощ. Тя се отнасяла до отрасъл, който след 1977 г. получил от националните власти разрешена от Комисията помощ. Разглеждането на нейната съвместимост с общия пазар не налагало задълбочено разглеждане. От това Съдът прави заключение, че при тези условия жалбоподателят могъл с основание да вярва, че Комисията няма да възразява срещу помощта (Решение по дело RSV/Комисия, точка 287 по-горе, точки 14—16).
- 345 Такива елементи отличават основно този конкретен случай от настоящите жалби. Всъщност разглежданите данъчни кредити не се отнасят до конкретен отрасъл и а fortiori до конкретен отрасъл, получател на разрешени помощи. За тях

не е било направено уведомление и те не се вписват като продължение на никоя предходна разрешена от Комисията схема за помощ. Точно обратното, те са предмет на решения на Комисията по делата, по които са постановени Решение по дело Demesa и Решение по дело Ramondín, точка 43 по-горе, предхождащи започването на официалните процедури по разследване (вж. точка 43 по-горе), които не оставят място за никакво съмнение относно факта, че тяхната съвместимост с общия пазар е поставена под въпрос.

346 Ето защо конкретните обстоятелства в случая, по който е постановено Решение по дело RSV/Комисия, точка 287 по-горе, припомнени по-горе, са напълно различни от разглежданите в настоящия случай. Поради това в настоящия случай позоваването на това решение не може да бъде от полза за жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни.

347 В заключение, с оглед на обстоятелствата по конкретния случай, продължителността на производството като цяло не се оказва неразумна и не представлява изключително обстоятелство, от естество да породи оправдани правни очаквания за правомерния характер на помощите.

— По довода, изведен от липсата на споменаване в решенията за започване на официални процедури по разследване на задължението за спиране на прилагането на спорните данъчни разпоредби и на вероятността от възстановяване

348 Жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01 изтъкват наличие на оправдани правни очаквания за правомерността на спорните схеми за помощи поради липсата в решенията за започване на официални процедури по разследване на задължението за преустановяване на прилагането на спорните разпоредби.

349 От решенията за започване на официалната процедура по разследване, които впрочем са били предмет на отхвърлени от Първоинстанционния съд жалби (Решение по дело Diputación Foral de Guipúzcoa и др./Комисия, точка 22 по-горе),

обаче е видно, че Комисията приела, че разглежданите данъчни кредити представляват нови помощи, които могат да се разглеждат като неправомерни. Такова квалифициране предполага, че не е бил взет предвид суспензивният ефект, произтичащ от член 88, параграф 3, последно изречение ЕО по отношение на новите помощи. При това положение фактът, че задължението за спиране на разглежданите мерки не е било изрично посочено в решенията за започване на официалната процедура по разследване, не може да представлява изключително обстоятелство, от естество да породи каквито и да било оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите мерки.

350 Освен това жалбоподателите се позовават на липсата на споменаване на опасността от възстановяване на предимствата, следващи от данъчните кредити, в решенията за започване на официалната процедура по разследване.

351 Първоинстанционният съд обаче отбелязва, че поканите за представяне на становища, публикувани в Официален вестник (вж. точка 25 по-горе), припомнят в рамките на резюмето на решенията за започване на официалната процедура по разследване, че в съответствие с член 14 от Регламент № 659/1999 всяка неправомерна помощ може да подлежи на възстановяване от нейния получател. Освен това от постоянната съдебна практика във всеки случай е видно, че премахването на неправомерна помощ посредством възстановяване е логичната последица от установяването на нейния неправомерен характер (Решение на Съда от 21 март 1990 г. по дело Белгия/Комисия, точка 198 по-горе, точка 66 и Решение на Съда от 15 декември 2005 г. по дело Unicredito Italiano, C-148/04, Resceil, стр. I-11137, точка 113).

352 При това положение липсата на изрично споменаване на опасността от възстановяване не може да представлява изключително обстоятелство от естество да породи оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите мерки.

353 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателите и встъпилите в тяхна подкрепа страни не са установили наличието на изключителни обстоятелства, които да са пречка за възстановяването на разглежданите помощи.

По оплакването, изведено от нарушението на принципа на равно третиране

354 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria изтъкват, че по твърде сходни дела Комисията служебно взела предвид елементите, създаващи оправдани правни очаквания, и се отказала да изисква възстановяването на помощите. Те се позовават на нарушението на принципа на равно третиране.

355 Налага се изводът, че това оплакване, изведено от нарушението на принципа на равно третиране, не е повдигнато от жалбоподателите и не е свързано с предмета на спора, така както е определен от самите тях. Поради това то трябва да се обяви за недопустимо, в съответствие с припомнената в точка 292 по-горе съдебна практика.

356 Във всеки случай дори да беше допустимо, това оплакване щеше да е неоснователно.

357 Спазването на принципа на равно третиране и на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. Решение на Съда от 26 октомври 2006 г. по дело Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Recueil, стр. I-10211, точка 72 и цитираната съдебна практика).

358 Встъпилите страни обаче не установяват, че положението, свързано със спорните схеми за помощи, било сходно на положенията, разглеждани в решенията, на които те се позовават, и в които Комисията е счела, че възстановяването на помощите не трябва да бъде разпоредено.

359 Въсъщност в тези решения Комисията посочва, че липсата на възстановяване е оправдана от обстоятелства, които са от естество да породят оправдани правни очаквания за правомерността на разглежданите схеми и които Комисията

е отчела. По-конкретно Комисията взела предвид факта, че липсата на помощ е била изрично установена в други решения относно мерки, аналогични на разглежданите в тези решения схеми, обосновавайки по този начин липсата на възстановяване (Решения 2003/81, 2004/76, 2003/438 и 2003/512; вж. точка 288 по-горе). В някои случаи тя също така отчита факта, че съответната държава членка не може по никакъв начин да се счита отговорна за продължителността на разглежданото производство (Решение 2001/168; точка 288 по-горе), или факта, че единственият получател по разглежданата схема не е получил спорното предимство и следователно не липсва основание за възстановяване (Решение 2003/81; вж. точка 288 по-горе).

360 Това не е така в обжалваните решения, в които Комисията подчертава, че напротив, условията за позоваване на защитата на оправданите правни очаквания не са налице (точки 74 и 75 от Решение 2002/820, точки 81 и 82 от Решения 2003/27 и 2002/894), което е потвърдено от Първоинстанционния съд (вж. точки 310—353 по-горе). Решенията на Комисията, на които се позовават встъпилите страни, следователно се отнасят до различни от разглежданите в настоящия случай мерки и положения.

361 Ето защо не може да се уважи оплакването, изведено от това, че обжалваните решения, като разпореждат възстановяването на разглежданите помощи, нарушавали принципа на равно третиране.

362 Следователно то трябва да се отхвърли като недопустимо и във всеки случай като неоснователно.

363 Накрая, жалбоподателите по дела Т-227/01—Т-229/01 твърдят, че задължението за възстановяване на неправомерните помощи трябва да се ограничи до инвестициите, осъществени след датата на публикацията в Официален вестник на решенията за започване на официални процедури по разследване.

364 Доколкото този довод, изложен с оглед на принципа на защита на оправданите правни очаквания, спада към пропорционалността на възстановяването, той ще бъде разгледан при изследването на правното основание относно пропорционалността на обжалваните решения (вж. точка 366 и сл. по-долу).

365 В заключение, правното основание, изведено от процесуален недостатък, от нарушение на принципите на правната сигурност, на добра администрация, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране, трябва да се отхвърли изцяло.

Е — По правното основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност (дела T-227/01—T-229/01)

1. Доводи на страните

366 Жалбоподателите по дела T-227/01—T-229/01 поддържат, че задължението за възстановяване е непропорционално. Те твърдят, че възстановяването трябва да бъде изключено по отношение на предприятията, които произвеждат само за местния пазар, и по отношение на тези, които извършват дейност в закрит за конкуренцията отрасъл. Обжалваните решения трябвало също да ограничат задължението за възстановяване до това, което превишавало максималните предели за регионални помощи, допустими в страната на баските (Испания).

367 Те твърдят освен това, че задължението за възстановяване на неправомерните помощи трябва да се ограничи до инвестициите, осъществени след датата на публикацията в Официален вестник на решенията за започване на официални процедури по разследване.

- 368 Освен това други алтернативи, по-малко ограничителни от възстановяването на помощта, могли да доведат до възстановяване на предишното положение. Следователно Комисията не могла да наложи възстановяването на помощта, ако държавата членка счита, че тази алтернатива създава повече ограничения от друга мярка. Според жалбоподателите член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999, който предвижда възстановяването на несъвместимите с общия пазар помощи, се отнася до субсидиите и не може автоматично да се транспонира за помощ, изразяваща се в селективна данъчна норма.
- 369 Накрая, за да се позволи на държавата членка да избере най-подходящата алтернатива, Комисията трябвало да уточни приблизителния минимален инвестиционен праг, при който могло да се избегне квалифицирането като държавна помощ на разглежданите Normas Forales.
- 370 Член 3 от обжалваните решения следователно трябвало да се отмени.
- 371 Комисията иска да се отхвърли това правно основание.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

- 372 Според постоянната съдебна практика премахването на неправомерна помощ посредством възстановяване е логичната последица от установяването на нейната неправомерност. Следователно възстановяването на неправомерно предоставена държавна помощ с цел възстановяване на предишното положение по принцип не може да се приеме за мярка, несъразмерна на целите на разпоредбите на Договора в областта на държавните помощи (Решение от 14 януари 1997 г. по дело Испания/Комисия, точка 311 по-горе, точка 47 и Решение от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, С-298/00 Р, точка 111 по-горе, точка 75).

- 373 С възстановяването на помощта получателят губи предимството, което е имал спрямо конкурентите си на пазара, и се възстановява съществуващото преди предоставянето на помощта положение (Решение на Съда от 4 април 1995 г. по дело Комисия/Италия, C-350/93, Recueil, стр. I-699, точка 22). От тази функция на възстановяването следва също, че като правило, освен при изключителни обстоятелства, Комисията не може да злоупотреби с дискреционното си правомощие, признато от практиката на Съда, когато иска държавата членка да възстанови сумите, предоставени въз основа на неправомерни помощи, тъй като тя само възстановява предишното положение (Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, точка 142 по-горе, точка 66 и Решение от 7 март 2002 г. по дело Италия/Комисия, C-310/99, Recueil, стр. I-2289, точка 99).
- 374 Несъмнено принципът на пропорционалност изисква актовете на общностните институции да не излизат от рамките на подходящото и необходимото за постигането на преследваната цел, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения (Решение на Съда от 17 май 1984 г. по дело Denavit Nederland, 15/83, Recueil, стр. 2171, точка 25 и Решение на Съда от 11 юли 1989 г. по дело Schröder HS Kraftfutter, 265/87, Recueil, стр. 2237, точка 21).
- 375 Възстановяването на неправомерни помощи обаче, доколкото цели възстановяване на предишното положение, по принцип не може да се приеме за мярка, несъразмерна на целите на разпоредбите на Договора в областта на държавните помощи. Такава мярка, дори когато е приложена дълго след предоставянето на въпросните помощи, не може да представлява непредвидена от общностното право санкция (Решение по дело SETM/Комисия, точка 148 по-горе, точка 164).
- 376 С оглед на тези принципи никой от изложените от жалбоподателите в настоящия случай доводи не показва, че задължението за възстановяване има непропорционален характер по отношение на целите на Договора.
- 377 Преди всичко, доколкото испанските власти считат, че не е нужно да отговорят на исканията на Комисията, направени при започването на официалните процедури

по разследване, относно решенията за предоставяне на разглежданите данъчни кредити (вж. точка 24 по-горе), не може да се упреква Комисията за това, че не е изключила някои предприятия или някои отрасли от задължението за възстановяване.

378 Също така твърдението на жалбоподателите, че обжалваните решения трябвало да ограничат задължението за възстановяване на данъчни кредити до тези относно инвестициите, осъществени след публикацията на решенията за започване на официалната процедура по разследване, т.е. след 4 декември 1999 г. за Vizcaya и Guipúzcoa и след 11 март 2000 г. за Álava, изобщо не е обосновано, тъй като разглежданите помощи са неправомерни ab initio и тъй като в настоящия случай не може да се установи никакво изключително обстоятелство, от естество да позволи да се избегне възстановяването (вж. точка 353 по-горе).

379 Що се отнася до междуотрасловите схеми за помощи и при липсата на по-точна информация, предоставена в хода на административното производство, обжалваните решения не могат да се приемат за несъразмерни по съображение, че не разграничават в по-голяма степен задължението за възстановяване на разглежданите помощи. В това отношение следва да се отбележи, че обжалваните решения, чиято разпоредителна част следва да се тълкува съобразно случая, като се вземат предвид мотивите, довели до тяхното приемане (Решение на Съда от 15 май 1997 г. по дело TWD/Комисия, C-355/95 P, Recueil, стр. I-2549, точка 21), изрично споменават „възможността индивидуалните помощи да се разглеждат, изцяло или частично, като съвместими с общия пазар въз основа на присъщите им характеристики, било в рамките на последващо решение на Комисията или въз основа на регламенти за освобождаване“.

380 Освен това, обратно на твърдяното от жалбоподателите, член 14 от Регламент № 659/1999 не прави разлика между това дали мярката, в която се изразява разглежданата помощ, е субсидия или данъчно облекчение, и съдебната практика прилага същите принципи, включително в областта на възстановяване на данъчни предимства (Решение по дело Unicredito Italiano, точка 351 по-горе, точка 113). Възстановяването на неправомерни помощи чрез възстановяване на съответните суми следователно представлява в настоящия случай най-подходящото средство за неутрализиране на последиците от нарушението на конкуренцията, провокирано от спорните данъчни кредити, и възстановява предишното конкурентно положение.

381 Накрая, Комисията не е длъжна да определя в рамките на обжалваните решения минималния инвестиционен праг, при който в настоящия случай би се избегнало квалифицирането като помощ. Подобен въпрос спада повече към диалога между испанските власти и Комисията, в рамките на отправянето на уведомление за разглежданите схеми, който трябвало да се състои преди тяхното прилагане.

382 Ето защо правното основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност, трябва да се отхвърли като неоснователно.

383 Следователно се налага изводът, че жалбите следва да се отхвърлят в тяхната цялост.

По съдебните разноски

384 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник всяка загубила делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако има искане в този смисъл.

I — Дела T-227/01—T-229/01

385 Тъй като жалбоподателите, по-конкретно Territorios Históricos de Álava, de Vizcaya и de Guipúzcoa, както и Comunidad autónoma del País Vasco, са загубили делото по жалби T-227/01—T-229/01, те следва да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията и на Comunidad autónoma de La Rioja, съгласно исканията на последните.

386 Confebask и Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, встъпили страни, понасят направените от тях съдебни разноси.

II — Дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01

387 Тъй като Confebask е загубила делото по жалби T-265/01, T-266/01 и T-270/01, тя следва да понесе, освен направените от нея съдебни разноси, и тези на Комисията и на Comunidad autónoma de La Rioja, съгласно исканията на последните.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

- 1) Съединява дела T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01 за целите на постановяване на съдебното решение.
- 2) Отхвърля жалбите.

3) По дела T-227/01—T-229/01:

- всяка от Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa и Comunidad autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco понася направените от нея съдебни разноси, както и съдебните разноси, направени от Комисията и от Comunidad autónoma de La Rioja,

- всяка от Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya и Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa понася направените от нея съдебни разноси.

4) По дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01 Confebask понася направените от нея съдебни разноси, както и съдебните разноси, направени от Комисията и от Comunidad autónoma de La Rioja.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 септември 2009 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба	II - 3047
I — Общностна правна уредба	II - 3047
II — Национална правна уредба	II - 3053
A — Данъчен кредит, въведен от данъчното законодателство на Territorio Histórico de Álava	II - 3053
B — Данъчни кредити, въведени с данъчното законодателство на Territorios Históricos de Vizcaya и de Guipúzcoa	II - 3056
Обстоятелства в основата на споровете	II - 3057
Обжалваните решения	II - 3059
Производство	II - 3063
Искания на страните	II - 3068
I — По дела T-227/01—T-229/01	II - 3068
II — По дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01	II - 3070
От правна страна	II - 3071
I — По допустимостта на жалбите	II - 3071
A — По допустимостта на жалбите по дела T-227/01—T-229/01	II - 3071
1. По допустимостта на жалбите за отмяна по дела T-227/01—T-229/01	II - 3072
a) Доводи на страните	II - 3072
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3072
2. По допустимостта на встъпването на Confebask по дела T-227/01—T-229/01	II - 3073
a) По допустимостта на встъпването на Confebask	II - 3073
б) По допустимостта на писменото становище при встъпване на Confebask	II - 3076
	II - 3151

Доводи на страните	II - 3076
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3077
Б — По процесуалната легитимация на Confebask да иска отмяна по дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01	II - 3080
1. Доводи на страните	II - 3080
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3081
II — По основателността на жалбите	II - 3084
А — По правното основание, изведено от липсата на държавна помощ по смисъла на член 87 ЕО (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)	II - 3084
1. По първата част, изведена от липсата на намаляване на данъчните постъпления	II - 3085
а) Доводи на страните	II - 3085
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3085
2. По втората част, изведена от липсата на нарушение на конкуренцията и на въздействие върху вътреобщностната търговия, както и от липса на мотиви	II - 3087
а) Доводи на страните	II - 3087
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3088
3. По третата част, изведена от общия характер на данъчните мерки	II - 3092
а) Доводи на страните	II - 3092
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3094
4. По четвъртата част, изведена от обосноваване на данъчните мерки с естеството и общата структура на данъчната система	II - 3098
а) Доводи на страните	II - 3098
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3099
5. По оплакването, изведено от неприложимостта на член 87 ЕО по отношение на разглежданите мерки	II - 3101
Б — По правното основание, изведено от твърдяната съвместимост на Normas Forales с общия пазар (дела T-265/01, T-266/01 и T-270/01)	II - 3103
1. Доводи на страните	II - 3103

2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3104
В — По правното основание, изведено от злоупотреба с власт (дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01)	II - 3108
1. Доводи на страните	II - 3108
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3108
Г — По правното основание, изведено от характера на съществуваща помощ на разглежданата помощ (дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01)	II - 3109
1. Доводи на страните	II - 3109
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3112
Д — По правното основание, изведено от процесуален недостатък и от нарушение на принципите на правната сигурност, на добра администрация, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране (дела Т-227/01—Т-229/01, както и Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01)	II - 3117
1. По оплакването, изведено от процесуален недостатък	II - 3118
а) Доводи на страните	II - 3118
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3119
2. По оплакването, изведено от нарушение на принципите на правна сигурност и на добра администрация, на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на принципа на равно третиране	II - 3122
а) Доводи на страните	II - 3122
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3127
По оплакването, изведено от нарушение на принципите на правна сигурност и на добра администрация поради продължителността на предварителното разглеждане	II - 3127
По оплакването, изведено от нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания	II - 3131
— По довода, изведен от Решение 93/337	II - 3133
— По довода, изведен от схемите от 1993 г. и от отношението на Комисията спрямо тях.	II - 3135
— По довода, изведен от продължителността на производството	II - 3137

— По довода, изведен от липсата на споменаване в решенията за започване на официални процедури по разследване на задължението за спиране на прилагането на спорните данъчни разпоредби и на вероятността от възстановяване .	II - 3140
По оплакването, изведено от нарушението на принципа на равно третиране	II - 3142
Е — По правното основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност (дела Т-227/01—Т-229/01)	II - 3144
1. Доводи на страните	II - 3144
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3145
По съдебните разноски	II - 3148
I — Дела Т-227/01—Т-229/01	II - 3148
II — Дела Т-265/01, Т-266/01 и Т-270/01	II - 3149